

Don Vicens Valls i Cortés

vidu de donya Maria Francisca Carabén i Vendrell
ha mort confortat amb els Auxilis Espirituals
(A. C. S.)

Els seus desconsolats fill Màrius, mare donya Maria Cortés vidua de Valls, germana Carme, germans polítics don Agustí Giralt Noet, l'il·lustre senyor don Josep Carabén Vendrell, don Pere Pagés i don Josep Basa, germanes polítiques, tia, nebots, cosins, parents tots, el jove don Felip Viñas, el Consell d'Administració i Gerència de «BILBAO» Companyia Anònima d'Assegurances, de BILBAO, les raons socials R. GUILLEMINOT BOESPFLUG & C^{re}, de PARIS, AMMINISTRAZIONE MONTEFIORE & C^{re}, de ROMA, i les cases comercials V. VALLS CORTÉS i «DEKLA», en participar als amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin concórrer demà, dimarts, a les onze, a la casa mortuòria, Cortés, 573, 2.^{on}, 2.ª, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial dels Angels i d'allí a la seva darrera estada, Cementiri del SO.

No es convida particularment.

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

S. A.

DEL 1 AL 31 DE GENER

IMPORTANTS DESCOMPTES en la totalitat dels articles

En cartells fixats en les respectives seccions s'anuncia la quantia del descompte que correspon a llurs articles.

DEL 7 AL 28 DE GENER

VENDA D'ARTICLES VARIATS

ALS

PREUS ÚNICS

DE

4, 8 i 12 PESSETES

Màquina d'escriure «JAPY»

RESISTENT, PRÀCTICA I ECONOMICA
PREUS ANTICS

Agents generals:
UNIO COMERCIAL ESPAÑOLA, S. A.
RAMBLA SANTA MONICA, 7

BANCA MARSANS

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telegràfica:
MARSANSBANK

Apartat de Correus núm. 1

SUCURSAL A MADRID
Avinguda del Comte de Peñaiver, núm. 18

MOSAICS DE F. ESCOFFIER & C^{ia}

Ronda Universitat, 20

El Doctor Bigas restablert de la seva malaltia, participa als clients i amics haver-se encarregat novament del seu consultori clínic del carrer Portaferrisa, núm. 11.

EL DOCTOR VILANOVA especialista en malalties de la pell i del cabell, s'ha traslladat del carrer de Fontanella, 15, a la de Pelayo, 44. De 11 a 1 i de 5 a 7.

DR. BREMON Sols Raigs X. Radiografia instantània visceral. Instal·lació transportable a domicili. BRUCH, 46. - De 4 a 6.

Sabó «La Oca»
Fabricant: J. ALERMI-MATARO
Qualitat superior

TOS PASTA PECTORAL
balsàmica, per a calmar la TOS i facilitar l'expectoració
Antic preparat del doctor ANDREU
Demaneu-lo a totes les farmàcies

Notícies

La llengua catalana tingué el diumenge un culte ple de fervor. Als jardins del Parc de la Ciutadella, a les voltes venerables de la Sala de Cent, a la sala elegant del Centre de Dependents, la parla europea, viva des de Múrcia a la Provença, i des de Sòrbate a Sardenya, ressonà amb accents variats, però una en l'essència i en l'anhel de fluir els atributs de Minerva.

A les esglésies, obeint la crida del Pare de la Cristianitat, es recolliren almoines per als infants orfes de la part central i oriental del nostre continent.

La música tingué escaients sessions, destacant-se el concert de l'Orfeó d'Arenys a Gràcia i el de l'Orquestra Simfònica a Eldorado.

Es que foren socis de l'Aplec Català, en banquet germanívol recordaren temps en què, com ara, es bregava per la Patria amb delit.

L'Ateneu Obrer efectuà un repartiment de premis als alumnes de les seves classes, i el Patronat de Sant Miquel del Port inaugurà les escoles. Tots dos actes culturals tingueren gentil entusiasme i inequívoca catalanitat.

En algunes entitats, els Reis màgics que, encisats de Barcelona, havien restat a la capital, distribuïren entre la quitxalla tot el que encara guardaven.

Els funcionaris de les Escoles d'Arts i Oficis espanyols que, per a tractar qüestions vitals per a la classe, s'han reunit a la metròpoli dels catalans, tingueren llur sessió de clausura.

Com en els partits anteriors, milers i milers d'espectadors contemplaren el partit de futbol al Montjuich. Va vèncer el «Barcelona» els txecoslovacs, però fou una victòria que no excità massa el nostre orgull nacional.

El ministre de Finances tornà a Madrid, acudint a donar comiat a l'estadista català notables personalitats, amb el President al front, amb el President al davant.

Relació dels objectes trobats i dipositats a la Majordomia de l'Ajuntament:

Una bossa moneder de pell negra, amb uns rosaris amb dènes de color de noguer, i metàl·lic; dos paquets de «Composició Kelvin»; documents a nom de Manuel Turf i Maria Bàrbara; una claueta sense numerar; una bossa petita de ras de color blau, amb un mirallet i centims; un escut-insígnia del Sometent de Barcelona; una manivela, que sembla d'automòbil; quatre plats i dues tasses de pisa decorada; un clauer amb una claueta numerada; una cartera de pell, amb un document a nom de Vicens Fortuna, i centims; una bateria d'acumuladors elèctrics per automòbil; un moneder d'au, amb dues claus lligades amb un cordill, i un mocador blanc amb inicials; una claueta sense numerar; una clauer amb dues claus; un clauer amb una clau, una claueta i un xiulet; una mantellina de blonda negra.

— Fosfo-Glico-Kola-Lecitinat cura inapetència. B. Domènech, Ronda Sant Pau, 71.

Cristalleries J. Llorens, R. Flor, 30

A mig matí d'avui fou trobat mort al carrer de Llançà, tocant al Paral·lel, un home molt pobrement vestit, que no pogué ésser identificat.

Porcellana Vazelles J. Llorens, Rbla. Flor, 30

JOIES VILANOVA Unió, 6

El Col·legi de Farmacèutics de Barcelona ha constituït la Junta directiva, per aquesta entitat i per al Mon-

tepio Farmacèutic del doctor Andreu, en la forma que s'expressa:
President, don Francesc Puig Sureda; vice-president, don Josep Maria Valls i Ribó; depositari, don Antoni Borrell; comptador, don Salvador Ponsoda; secretaris, don Francesc Teigell i don Andreu Puigoriol; bibliotecari, don Ramon Bartomeu; vocals, don Ramon Palau, don Ramon Farrés, don Joan Farré i don Ignasi Paradell.

— Banyeres, Waters, Lavabos, etc. S. Verduguer, Ronda Universitat, 9.

Sabó La Creu Blanca

Econòmic superior
Es ven a tot arreu

Va ser auxiliat al dispensari d'Hospitalet Joan Mata, de 14 anys, escombriat, el qual havia estat atropellat al carrer de Sans per l'automòbil 4038 i havia rebut contusions al costat dret i ferides a la llengua per mossegada. L'auto va fugir.

— Les ampolles de l'aigua mineral natural

Vichy Català

porten tots els distintius amb el nom de la S. A. Vichy Català.

Una bicicleta va atropellar al carrer de l'Hospital a Escolastica Jorrens, de 63 anys, fracturant-li el braç dret. Va ser auxiliada al dispensari del carrer de Barba.

La bicicleta va fugir però se sap que pertany a un cinematògraf del carrer de Sant Pau.

PIANOS I AUTOPIANISTES CHASSAIGNE FRERES

Vendes i lloguers
Clarís, 43

— Per a joguines i Bebès, Bisbe, 3.

Sentint crisi d'auxili i xiulades d'alarma, acudiren uns serenos a un entresol del carrer del Beat Oriol, 10, on van trobar l'estadant el qual va dir que havia estat despertat—eren les dues de la matinada—per un soroll estrany que sentí a una finestra que dona a uns celoberts corresponents al carrer de Sadurní.

Va llevar-se, a mirar que era, i va veure dues ombres que desapareixien. Els serenos van fer un reconeixement per aquelles galeries sense trobar res anormal.

EL CAFÈ PUR

El cafè pur no ha d'ésser negre, sinó de color cafè, ni amargant perquè els cafès fins i suaus, són suaus i fins al paladar.

Els cafès anomenats torrefactes són generalment de qualitats inferiors. El color negre i gust amarg que deixen no és el cafè, és el sucre cremat que hi posen. Qui compra cafè torrefactat paga sucre a preu de cafè i pren una beguda que en res no es pot comparar amb l'excel·lència i aromàtica beguda de cafè pur.

Els nostres fins cafès LA GARZA, són absolutament purs, sense càrrega ni addició de cap gènere, seleccionats de les millors qualitats de Costa Rica, de gust deliciós i aroma exquisit. Va tenir un grandíssim èxit per tot Catalunya.

El cafè LA GARZA està de venda al colmadors més importants

Distribució, 41. Telèf. 606 H.

Va ser detingut per un municipal al carrer de Sant Pau, prop del les Arrepentes, Jaume Ràrrera, de 40 anys, el qual duia un farcell amb roba d'home.

Aquesta roba era d'uns confiters que treballaven a un obrador del carrer de Sant Pau. El Farreras, amb dos mes que van fugir, va apoderar-se de la roba.

Va ser conduït a la delegació de policia on el van reconèixer com a reiniciant en robatoris.

Formatges **PEÑAS ARRIBA** són els de nata

Avui, a les cinc de la matinada es declarà un incendi al magatzem situat al Passeig del Dormitori de Sant Francesc, 1, que té llogat Josep Marías per a dipositar mercaderies desti-

nades a Duana, com són bales de cotó i altres objectes, havent-se cremat quasi totes les existències que contenia el magatzem.
Al lloc del succeís hi ha acudit la bomba automòbil del Parc, manada per l'oficial senyor Gutierrez, aconseguint sufocar l'incendi a les 6'40.

AUTOMOBILS MERCEDES

Concessionaris generals
per a Espanya:
Sindicat Nacional d'Importació
S. A.
Passeig de Colón, 13
Agència de vendes per a Catalunya:
Ballisé, S. A. — CLARÍS 98-100

Jugant al futbol a can Tunis, el noi Eduard Melero, de 13 anys, orfe, va rebre un cop que li va fracturar la cama dreta. Va ingressar a l'Hospital Clínic.

Climes càlids

Essent debilitant en alt grau aquest clima, exerceix una influència depressiva sobre les funcions digestives, que s'alteren, presentant-se, generalment, inapetència, set, fatiga, neurastènia i restrenyiment, alternant de vegades amb el cólic. Es curen aquests malalts prenent l'Elíxir Estomacal de Salz de Carlos.

En un tramvia dels que passen pel Paral·lel un industrial fotògraf notà que li faltava la cartera, que contenia 200 pesetes en bitllets i la seva documentació personal.

Ahir foren detinguts dos subjectes al moment que estaven forçant amb una escarpira la porta d'un pis de la casa número 14 del carrer de la Ciutat.

Van entrar lladres a una rellotgeria del carrer de Wad-Ras i se'n van endur 150 rellotges dels clients.

Per a entrar a l'establiment es valgueren d'una clau falsa i després espanyaren els caixons, on es guardaven els rellotges.

Adobs Espinàs

Químics orgànics

Vida religiosa

Avui: Sants Julià, Vidal, Fortunat, Segon i Felix, màrtirs. — Demà: Sants Nicanor, doctor; Agatò, papa; Guillem, bisbe, i Santa Alfréda.

Cort de Maria: Avui, Imatge del Puríssim Cor de Maria, a Sant Just. — Demà, Nostra Dona de l'Ajuda, a la seva església, privilegiada, o de la Bona Nova, a Sant Agustí.

Adoració nocturna: Avui, Torn del Sant Angel Custodi, a l'església parroquial d'Hostafrancs.

Vetlla en sufragi de les Animes del Purgatori: Avui, Torn dels Sants Angels i Sant Vicens de Paul, a la seva capella, Escorial, 155, Gràcia. — Demà, Torn de Jesús Crucificat, a la mateixa capella.

— La Reial Arxiconfradia de Mares Catòliques, el dia 11, segon dimecres del corrent, celebrarà a l'església de Sant Agustí els seus exercicis mensuals amb missa de Comunió a les vuit; i a la tarda, a dos quarts de cinc, la funció de reglament amb plàtica pel director doctor don Pasqual López, degà.

Obituari

ENTERRAMENTS

En Vicens Valls i Cortés. Demà, a les onze. Cortis Catalanes, 573. Parròquia dels Angels. Cementiri Nou.

FUNERALS

Na Angela Vázquez i de Vismes de Tuser. Mort a La Garriga el 28 de desembre últim. Demà, dimarts, de les deu a les dotze, misses a les capelles del Sagriment de les parròquies de Betlem, Concepció, Josepets i a la de La Garriga.

ANIVERSARIS

Na Ignàcia Galés i Gibert de Mestres

Mori l'11 de gener de 1931. Demà, de deu a dotze, misses a l'església de la Casa de Caritat.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

En Joan Alvarés i Gener. Enterrat la tarda d'avui al Cementiri Vell.
El nen Joaquim Llopart i Casadevall. Ha mort a l'edat de 34 mesos. Enterrat aquest matí.
En Ramon Torras i Estadella. Ha mort als 56 anys d'edat. Enterrat aquest matí al Cementiri Vell.

Bisbat

— S'ha publicat el número de «Revista Popular», corresponent al dia 8 del corrent mes de gener, amb un interès sumari.

— El vicari de Premià de Dalt, don Joan Jorba, ha sortit cap a Larraix amb l'objecte de complir el servei militar.

— S'han rebut en aquest Palau Episcopal 125 pessetes de R. N. per al Diner de Sant Pere, i 1.000 per als nois desvalguts, de donya Josepa Maresch.

— La setmana entrant començarà a pintar-se l'església parroquial de la Santíssima Trinitat de Vilafranca del Penedès.

— El número de «Vida Cristiana», publicació periòdica de tems litúrgics, benedicta per S. S., corresponent al darrer Nadal, publica el següent sumari:

Litúrgia de tems: «L'Evangeli del pessebre». «L'exercici del cristià al tems de Nadal». R. i C. «Els innocents». Homilia de Sant Joan Crisòstom.

Gregarianisme: «L'acurada dicció del text litúrgic». G. M. Sunyol, O. S. B.

Flors litúrgiques: «Himnes natalenes de Sant Efrém». Carles Cardó. «Naixement de Crist». A. C. Emmenrich.

Estudis hagiogràfics: «Sant Efrém, diaca i doctor». Robert Grau, O. S. B. Art cristià: «Una carta del Papa sobre Música Sagrada». «Associacions d'amics de l'art litúrgic».

Litúrgia pràctica: «Una circular episcopal sobre el cant de les dones al temple». «La Missa «dialogada»». J. Hanssens, S. J.

Consulta. — Bibliografia. — Crònica Montserratina.

— A la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell s'hi ha celebrat la festa de l'entronització del Sagrat Cor de Jesús, predicant-hi l'il·lustre moner caputxí P. Antoni M. de Barcelona, qui gaudeix en aquesta ciutat d'una merescuda reputació i popularitat.

El gran temple s'ha omplert de gom a gom, abundant-hi els homes. El sermó del P. Antoni, com tots els seus interessants, ha estat escoltat amb fervorosa devoció.

El poble ha cantat el «Crec en un Déu» i el «Crist venç», de mossèn Romeu, i l'escolania, sota la direcció de mossèn Maset, ha interpretat escolits motets eucarístics.

Artístiques

CONFERENCIA SOBRE «CONSERVACIO DE MONUMENTS» A BILBAO

La premsa de Bilbao, especialment els diaris «Euzkadi» i «Gaceta del Norte», han publicat detallades ressenyes de la conferència donada en la dita ciutat sobre «Conservació de Monumentos», per don Jeroni Martorell.

L'acte era organitzat per la Societat d'Estudis Bascos, el secretari de la qual, don Angel de Apraiz, va fer la presentació del conferenciant, assegurant que la dita societat es proposa seguir les orientacions del Servei que dirigeix a l'Institut d'Estudis Catalans. Presidí la sessió don Ricard de Bastida, arquitecte municipal de Bilbao.

En Jeroni Martorell dividí en dues parts la conferència. La primera doctrinal i la segona d'aplicacions i experiències pràctiques.

Tractà del concepte de monument, propietat artística, legislació protectora, catàleg monumental, i mètodes que cal adoptar per a aconseguir la conservació del patrimoni artístic del país. Després, acompanyant amb projeccions l'explicació, presentà exemples de monuments salvats per la intervenció de l'Institut, referint les incidències de cada cas, realitats plenes d'ensenyament.

Al tractar dels monuments en relació amb la urbanització, exposà com poden embellir les poblacions, posant-los en valor, al reformar aquelles, i féu algunes apreciacions relatives al portic de l'església de Santiago de

Bilbao, un dels monuments més formosos d'aquella ciutat.

La conferència fou donada al saló d'actes de l'Escola d'Arts i Oficis, el qual era ple de concurrència.

SANT NOM DE JE SÚS

Quan el ponol havia florit entorn del pessebre i els àngels com papallones hi davallaven a volitors, la Verge estrenyia com una arpa de coral el diví infant entre sos braços i li deia taral·lejant tendres balades d'amor: — Com t'he d'anomenar, fruit de vida? Quin nom t'escaurà bé? Et diré Criador?

Oh! jo veig que no tens tu ço que té la més petita criatura.

Jo veig com els ocells tenen una branca on posar i cantar llurs trobes amoroses.

Jo veig com l'oroneu troba un gòtic finestral on penjar son niu d'argila.

Jo veig com la papallona perduda, troba per fi una flor que li obre son calze com dient-li: corre, vina.

Jo veig com el cigne de la mar, cansat de saltar sobre les ones, troba per fi una vela que l'empara, que el deixa reposar.

I, et diria jo Criador a tu, fill meu, quan no he trobat a tot Betlem ni una sola casa que et volgués acollir fora d'aquella runosa estalviat?

Com t'he d'anomenar, fruit de vida? Quin nom et posaré? Et posaré nom de mortal? Oh! no, que ets concebut per obra divina. T'anomenaré Déu, humiliant el meu front fins a la terra? Oh! que si ets Déu, jo veig que tens un cos humà.

Mans tornejadades, coll de marfil, ulls de cel·lèstia, peus d'alabastre, galtes en flor, et ja no tinguessis res més, per la rata formosor se't distingiria dels altres infants.

Més... oh! deixa que et digui mon fill, mon goig, mon amor, ma vida, ma glòria, mon tot, mentre el Pare Etern et baixa del cel aquell nom dolcíssim que ressona com una cascada de plata lliscant en els llavis dels àngels que el pronuncien cantant: «Jesús! Jesús!».

Aquest és el nom que ha d'exaltar al Fill de Déu sobre la terra i amb el qual el Messias ha de començar son ofici de Salvador.

Jesús! Aquest és el nom que és música a l'orella, dolçor al llavi i delícia al cor. Nom amb el qual desapareix l'antic Testament amb totes ses figures, i resplendeix el Nou, amb totes ses misericòrdies i prometenques acomplertes.

Jesús! nom dolcíssim amb el qual fineix la glòria de la carn i ressucita la glòria de l'esperit i amb el qual comença a descobrir-se la formosor i pureza de l'Evangeli.

Nom que comprèn tots els noms grans com tots els sabons estan comprèsos en el manà i tots els colors en l'ans iris.

Nom que vol dir Salvador, no d'un poble, com aquell vireu d'Egipte, sinó de tot el món.

Com tota l'aigua dels rius vé de les fonts, com tots els raigs de llum venen del sol, com tot els braços de mar venen de l'Oceà, com tota la frescor d'un arbre, en sa soca, en ses branques, com en ses fulles i sos fruits, vé de la virtut i saba de la seva arrel, així tota la fecunditat i bellesa de l'Església militant i triomfant vé del nom dolcíssim de nostre Diví Salvador.

Tot just ressona aquest nom de Jesús després de la circumcisió, i l'Església s'aixeca com fenix d'entre les runes de l'antiguitat pagana, i és aquest nom com la primera pedra del gran edifici de la nostra religió, d'aquest colós dels segles.

Arriba aquest nom a l'oida dels mortals, i els oracles emmudeixen, i Herodes tremola, i els ídols cauen i els faritzeus s'amaguen.

Senten un dia els Apòstols el màgic resso d'aquest nom, i com atrets per un iman, canvien la canya de pescar per un galat i ja no se'ls troba sinó seguint les petjades de Crist.

Per tot arreu se sent: Jesús! Jesús! i els orbes hi veuen, i els mutes parlen, i els sords hi senten, i els coixos salten, i els talls caninen. Ressona un dia aquest nom pels carrers de Jerusalem i per les fondalades del Gògota, i tot l'infern braceja i s'extremeix per a ofegar-lo en la gola dels que l'anomenen i esborrar-lo de la memòria dels que l'ovacionen.

Apareix aquest nom escrit «Jesús Rex Judeorum» al cap d'una creu, al cim de la muntanya de les Calaveres, i el sol i la lluna i la naturalesa tota el saluden, i els esperits celestials amb un crit de victòria el publiquen, i els monstres infernals amb un adol de derrota es retiren... «ut in nomine ejus omne genu flectatur caelestium, terrestrium et infernorum», com per a

complir-se que davant d'aquest nom han de postar-se els cels, la terra, i els mateixos inferns.

Fins que aquest nom va pronunciar-se a Betlem i va repetir-se per tota la terra no varem sortir de l'esclavatge del pecat.

Fins que aquest nom ha ressonat dintre dels pobles i entre les races, en el món vell i en el món nou, no hi ha pas entrat la veritable civilització.

Oh nom poderós, nom dolcíssim! El primer que posen als nostres llavis les mares catalanes i l'últim amb què ens despedim en les agonies de la mort. El primer que prediquen en totes parts els missatgers de l'Evangeli i l'últim que esborra de la seva ànima en mig de ses aberracions el desventurat pecador.

Nostres avis l'escriuen en les cobertes de cada llibre i en el començament de cada carta, i més encara el duïen escrit a la seva boca i al seu cor. Per què no ho hem de fer nosaltres? Oh! jo el voldria veure gravat, aquest nom, a la penya de cada muntanya i a cada onada de la mar i a la soca de cada arbre i al frontis de cada casal i a cada mig pam de terra; perquè per tot on glòries els ulls, a cap hora de la vida oblidés ma aquell Nom que significa i vol dir sempre Salvador.

Per ell s'agermanaren dos móns; la justícia i la pau s'abraçaren; moria l'esclavitud i el repudi, i s'acabaven les diferències entre l'esclau i el senyor, entre el pobre i el ric, entre el savi i l'ignorant, que davant de Jesús tots són iguals; car per tots ha volgut ésser Salvador.

Per això amb el mateix nom es beneeix el noi que neix i el vell que mor, el rei que empanya el ceptre i el soldat que manefa l'espasa; el navegant que travessa les mars i l'obrèr que amb suor frega la terra; la verge que es consagra a Déu i el jove que entra al Santuari; el togar que advoca pel pobre i el magistrat que defensa la justícia; els esposos que es juren fidelitat i els fills tots de la gran família cristiana, perquè el que havia promès donar la llibertat al món sense distinció de sexes ni de classes, havia de tenir un nom que significés ço que Ell és per a tots: Jesús-Salvador; fora del qual no hi ha sinó ruïnes i desolació, com bon exemple en tenim, per desgràcia, amb les generacions descregudes dels nostres dies, que corrent adalderades darrera d'altres que es diuen salvadors, com no són ço, que s'anomenen, troben la mort en lloc de la vida, esclavitud en lloc de llibertat; volent fugir del món de les víctimes, cauen en mans dels botxins, havent ensenyat la filosofia dels fets, que no hi ha sinó una doctrina de pau i d'amor sobre la terra: la d'Aquell que en venir al món feia sentir pels altres el càntic nou de «pax hominibus bonae voluntatis», de pau als homes de bona voluntat.

Oh vosaltres, doncs, els que espereu redempció! Jesús és nat, veniu, adorem-lo. Ell és el redemptor de tots els homes, de tots els pobles i de totes les races.

Oh vosaltres, tots els que busqueu salvació! Jesús és circumcidat, veniu, adorem-lo. Ell és l'únic Salvador en totes les crisis, en totes les lluites i en tots els segles. Ningú sinó Ell es llurà a gràtiant com manol anyell fins a vessar sa sang per la salut del poble.

Jesús es fa víctima per a donar la llibertat al món: veniu, adorem-lo.

MN. JOSEP CARDONA

Un incident

A quarts de tres de la matinada del diumenge es van sentir uns quants trets al carrer d'Arribau, xamfrà al del Consell de Cent.

Van acudir-hi serenos i vigilants, els quals van trobar un individu que va manifestar que havia estat agredit per uns desconeguts, resultant il·lès, però que era inútil que li preguntessin perquè no diria res.

Va ser conduït a la delegació creient que es tractava d'un atemptat, però després es va posar en clar que el referit individu era un mosso d'una vaqueria del carrer de Muntaner, el qual, havent sortit tard del teatre, determinà no anar a casa fins l'hora de començar la feina.

A fi de passar el temps, va anar per entrar a un «bar» del carrer d'Arribau, però vident diverses persones dins, va retrocedir.

Els de dins, que eren del Sometent, vident la maniobra del referit mosso, van sospitar, van sortir i li van donar l'«alto», a qual intimació el mosso va fugir, i aleshores els del Sometent desapareixen en l'aire aconseguint que s'aturés.

La Diada de la Llengua Catalana

GLOSSA

Altres cop la Catalunya Gran ha celebrat, amb l'escàndol adient, la festa anyal d'homenatge a la llengua pròpia. Els llargs que artificialment oficials i fronteres estatals, administratives i polítiques semblaven esquinçar, s'afirmen de bell nou amb la fortitud que els dona l'esponantitat i guisa volenterosa amb què s'estableixen.

Al matí orfeons i cobles presidits per senyores d'or i sang — com l'entusiasme i el seny de la multitud acollida als jardins del Parc — feren sentir llurs dolces veus i les joies musicals de la nostra dansa nacional, «la dansa més bella de totes les danses que es fan i es deuen», com deia el Poeta. El sol embriagava de llum l'aplec, i llum i color i entusiasme muntaven per les grades de la cascada ben amunt, com el desig patriòtic de llibertat del poble català.

A la tarda, les veus harmonioses de les diferents contrades de la llengua catalana, sonaven com l'aigua cristal·lina de fontanyol xalest, i es deixaven oir amb la rica varietat del maragdi balnear que parla Ramon Lull, del fort català de la Catalunya patral, del dolç valencià, de l'enetser rossellonès. Altre cop restava confirmada la unitat nacional, superadora de les variants i matissos regionals que l'enriqueixen i embelleixen. El ball de Barcelona ho remarcava d'una manera cabal: per damunt de la realitat, de la força artificial material, hom sentia en la festa d'ahir una força d'idealitat que aplegava tots els catalans de les Balears, de la Catalunya patral, del Rosselló i de València en una unitat espiritual ferma i sagrada.

I a la nit, les joventuts catalanes, aplegades en estol patriòtic, escolaven amb el cor ple de foc sagrat els mots calids i vibrants dels oradors nacionalistes, que, com tota la festa de la Diada, es resumien a la fi en un sol crit, crit sant, crit sublim, que fa bategar rabent el cor i dona a l'ànima una joia i un gaudi indefinibles: el crit de «Visca Catalunya!»

R. NEGRE I BALET.

ARRIBADA DEL REPRESENTANT DE VALÈNCIA I DEL DEL ROSELLÓ

Dissabte al vespre, amb l'express de València i amb el de França arribaren el poeta valencià Puig-Espert i el regidor de l'Ajuntament de Perpinyà N'Horaci Chauvet, respectivament, els quals venien per parlar a l'acte de la tarda de la Diada.

Els esperaven els senyors Civera, Negre i Balet, Cardona, Esteve Casaponce i Pallarola, de «Nostra Parla».

LA JORNADA

Ahí s'aplegaren a Barcelona, cap i casal de Catalunya, distingides representacions de totes les terres que un temps formaren la Catalunya gran, per a fer una manifestació de filial amor al verb consubstancial de la personalitat dels pobles de rassa catalana, aqueix llac misteriós que, per damunt de les mers i de les muntanyes i de les «marques» dels Estats, uneix germativament tots els fills de la mare Catalunya.

Ahí fou un dia de gran joia per a tots els catalans, de tots els indrets de les terres vinyuques els fills a amanyagar la gloriosa i vernacula llengua.

FESTA POPULAR

Se celebrà a la gran plaça de la Cascada del Parc de la Ciutadella. Ahí, diumenge, al matí, amb un cel serè i un sol esplèndid i radiant, una grandiosa gerració, formada principalment per entusiastes joventuts i belles i gentils damiselles, que avaloraven més i més llur bellesa portant damunt l'esquadrall bust els gais colors de la bandera de la pàtria.

Els joventells hi arribaven enlastrats les banderes de les associacions patriòtiques i les sumptuoses senyeres dels orfeons, que eren dipositats a les baranes de les escales de la cascada, ornamentant-la apoteòsica.

La cascada rajava abundantment i els broellers s'enlastraven i les escales estaven abarrotes de concurrència, que contemplava tan pinzellada com animada.

Una cobla («La Principal», de l'Escala), tota la murgada hi va focar sardanes, que foren dansades gentilmente per aquella voltor de damiselles i que els joves puntejaven ardidament. Fou una nota molt interessant que una de les dites sardanes la balla una grandiosa anella de sardanistes formada per 50 o 60 soldats.

Damunt d'un cadafal un esbart dansaire donà una sessió de ballets populars, i l'Orfeó «Renaixement», de Sants, dirigit pel mestre Carbonell, situat al quiosc de la música, hi cantà un bell enfilall de xanones cançonetes, que acabava amb «Els Segadors», essent entusiàsticament aplaudits.

Després de l'última sardana, la cobla entonà «Els Segadors», que foren chorejats per tot el públic, que aplaudia i aclamava Catalunya.

DINAR INTIM

Al Restaurant «Martí» tingué lloc un dinar intim ofert per la secció catalana de «Nostra Parla» a En Puig-Espert, de València, i a N'Horaci Chauvet, del Rosselló.

Hi assistiren, ultra els il·lustres hostes i la senyora Chauvet, el president de «N. P.», conseller de la Mancomunitat, En Jaume Boill i Matas, els vice-presidents Civera i Sormani i Blanquer, el secretari Negre i Balet, el vice-secretari Cardona, Josep Maria Girona, Pascual Casaponce, del Consell Directiu, i l'oficial de secretaria Domènec Pallarola.

L'apat transcorregué amb una amical conversa, i a la fi, el poeta valencià Puig-Espert llegí un Sonet dedicat a la llengua catalana. El senyor Chauvet palesà la unitat espiritual del Rosselló amb Catalunya. El senyor Civera llegí uns mots de mossèn Llorenç Ribet, que no pogué assistir a l'acte, i, finalment, l'il·lustre president de «Nostra Parla», En Jaume Boill i Matas, aixecà la copa per la germanor de les terres de llengua catalana, que quan els catalans de la Catalunya patral la sentim de llavis balears, rossellonesos o valencians, ens dona el gaudi que produeix a un infant el trobar-se amb una joia antiga que se li havia fet fondre.

Dedicà també uns gentils paraules a la senyora Chauvet.

Després els reunits feren una excursió al Tibidabo, i a les sis es trobaven a la Sala de Cent per començar l'acte de la tarda.

A la Sala del Consell dels Cent Jurats

A les sis de la tarda, aquella històrica Sala ja estava plena de gom a gom i entre aquella concurrència s'hi albiraven nombrosos i gentils damiselles i distingides personalitats.

Un gran ovació anuncià l'entrada de l'alcalde i altres personalitats invitades especialment a la festa. Puigaren a l'estrada presidencial. El senyor Martínez Domingo, regidor a sos costats els oradors, el senador nacionalista En Lluís Duran i Ventosa, En F. Puig-Espert, de València; En Guillem Forteza, de Mallorca; i N'Horaci Chauvet, del Rosselló; el president de la societat «Nostra Parla», En J. Civera i Sormani; el regidor nacionalista En Josep Puig i Esteve; N'Albert Bastardas, de la Protectora; En Francesc Puig i Alfonso, i l'alcalde de Badalona.

Occupaven lloc preferent En Miquel Colom, de Mallorca; En Francesc Maspons, de Menorca; En Rafael Verdura, d'Eivissa; mossèn Esteve Casaponce, del Rosselló; i els delegats de la secció valenciana de «Nostra Parla», del Rat Penat, Unió Valencianista, Acadèmia Valencianista, Unió Valencianista del districte del Teatre, del diari «Correspondencia de València», «Nostra Parla» del districte de la Vega, Joventuts Nacionalistes obrera i republicana, Grup Valencianista de Veïns, i Associació Protectora de l'Ensenyança Valenciana.

De Catalunya patral hi havia representacions de: Associació Catalana d'Estudiants, Associació d'Estudiants de la Universitat Nova, Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, Associació Autonomista del districte V, Agrupació d'Antics Alumnes de l'Escola Catalana, Lliga Regionalista, Unió Catalana, Lliga del Bon Mot, les Joventuts Nacionalistes, Pàtria Nova, La Falç de Lleida, Pau Claris, i Esquerres Catalana, Casal Martinenc, Nots dels Almogàvers, Centre Autonomista de Dependents del C. i de la I., Centre Regionalista de Sarrià,

Orfeó Català, Orfeó Gracienc, Orfeó Renaixement, Scola Orpheonica, Ateneu Empordanès, Germanor Catalana, Esbart Verdader, Grup Excursionista Barcelonès, Grup Femení i Els Montserratins.

De Vilafranca del Penedès: Delegació de la Protectora d'Igualada, Joventuts Nacionalistes de Mollerusa, Acadèmia Monserratina, delegacions de «Nostra Parla» de Reus, Rubí, Molins de Rei, Vilafranca, Mollerusa i Berga.

Periòdics: LA VEU DE CATALUNYA i «Catalunya Social», de Barcelona; «Avant», de Vilafranca; «Catalunya», de Lleida; «Pàtria i Treball», de Sant Feliu del Llobregat.

PARLA EN LLUÍS DURAN I VENTOSA

senador nacionalista i en representació de la Catalunya estricta.

Diu que en la Diada d'enguany tenim la satisfacció d'escoltar llavors a la formosa llengua catalana, en totes les seves modalitats. Després de la representació de la Catalunya estricta, sentirem les de Mallorca, València i Rosselló. A totes, en nom de la Catalunya, els endrego la més afectuosa salutació.

L'acte que estem celebrant té una significació que tots vosaltres ja penseu. L'haver-me assenyalat a mi per a parlar-hi jo, que no sóc poeta, ni literat, sinó que tinc una coneguda significació política, vol dir que, es dona una significació essencialment política a aquest homenatge a la nostra parla, el signe vital de la nostra nacionalitat. El llenguatge dels pobles, vehicle de l'expressió del pensament de l'individu i de la col·lectivitat, és l'exteriorització de l'ànima d'aquest poble, és la demostració de la seva existència nacional. Es per això que, en venir a fer homenatge a la nostra llengua, fem una afirmació de l'existència de la nacionalitat catalana.

Temps enrera es discutia si el signe demostratiu de la personalitat d'un poble era o no el llenguatge propi. Els uns ho donaven com un fet categòric i altres ho impugnaven perquè hi ha pobles d'una mateixa llengua que no constitueixen una sola personalitat.

I esmentaven Anglaterra i Estats Units, Castella i les repúbliques sud-americanes, Portugal i Brasil; així hi ha nacionalitats formades per pobles que parlen diferents idiomes, com Bèlgica i Suïssa.

Però és un fet evident — deia — que allí on hi ha una manera de parlar hi ha un poble amb personalitat i un esperit per afirmar aqueixa personalitat.

Si els catalans defensem la nostra llengua és perquè així afirmem la nostra personalitat i, en defensar-la, defensem la nostra pàtria amb tot el nostre cor, amb tota la nostra ànima.

Però — deia el senyor Duran — perquè la vida dels llenguatges sigui poderosa, no han d'estar sempre en estat de defensa, sinó que han d'aspirar al superior estat de la seva expansió.

Estat de defensa, estat d'expansió.

Hi ha pobles que s'han trobat privats per un altre poble del seu mateix idioma, i encara que sembla impossible, en succeït en ple segle XIX, aquest segle d'or de la llibertat, que hi ha hagut governs que han privat l'ús d'una llengua popular no sols en la vida pública, sinó fins a l'interior de les llars. Aquests pobles han hagut de començar reivindicant primer l'ús de la seva parla en la seva vida privada i després en la seva vida pública.

Els catalans ens trobem en el període de defensa en el qual l'individu reclama l'ús del seu idioma en totes les manifestacions públiques i privades del nostre pensament.

El període d'expansió és aquell en el qual la llengua d'un país serveix, no sols per als seus nacionals, sinó per altres pobles que se n'aprofiten i l'usen. Així succeït amb el francès. La llengua francesa es troba en el període d'expansió.

Tots els catalans hem d'aspirar a arribar a aquest període per a la nostra llengua. Així com en termes militars, es diu que el millor sistema de defensa és l'atacar, així la millor manera d'afirmar la preponderància d'una llengua, no és el moment de la seva defensa, sinó el de la seva expansió.

Aquest ha d'ésser el nostre ideal, però per arribar a assolir-lo, no n'hi ha prou amb enlitr, amb honorar la llengua catalana; per a dignificar-la degudament cal que li donem

un contingut: que serveixi per a expressar conceptes que veritablement valguin la pena de sentir que és més essencial el contingut que la forma. De què serviria una major difusió de la llengua catalana, si no servis sinó per a transmetre pensaments d'altre?

Jo preferiria que la llengua del meu poble fos parlada per pocs milions d'habitants i que els productes de la intel·ligència catalana fossin traduïts al llenguatge d'altres pobles, per a fer-la expansiva, a que la llengua nostra la parlessin molts milions d'habitants i no servis sinó, per a traduir els pensaments d'altres superiors en cultura al nostre.

Essen, Bjerson i altres escriptors noruecs escrivien llurs obres en la seva llengua, que parlen pocs milions d'habitants i llurs obres passaren a aquell llenguatge popular al literari. Noruega, avui, és coneguda més per les obres dels seus grans dramaturgs i escriptors.

Què val més, tenir una llengua per a expressar els productes de la pròpia intel·ligència, o perquè serveixi sols per a les necessitats del comerç?

Penseu que si cal glorificar la llengua catalana, cal més intensificar la nostra cultura, donant una força viva, definitiva, al pensament català. El pensament català no s'ha d'expressar sinó en la nostra formosa llengua catalana.

(El senyor Duran, que havia arrencat rumors d'aprovació en diversos moments del seu discurs, en acabar-lo fou unànimement aplaudit.)

PARLA EN J. CIVERA I SORMANI

Comença dient que aquestes festes se celebren per a dignificar la nostra parla, humilitada i banida pels governs. La festa d'enguany té més alta significació per les distingides representacions que hi han enviat les altres terres de llengua catalana, que les uníx totes. L'Estat es mostra madrastra. El nostre poble sofreix una dominació que fóra excusable exercida per una civilització superior. Catalunya no vol sotir-la, perquè, com deia En Prat de la Riba, no és província, té una perfecta personalitat de poble. El gran bisbe català, doctor Torras i Bages deia que les veritables unitats socials les fan els idiomes.

Biasma als que parlen una llengua que no és la pròpia, la qual cosa no és cap elegància, sinó una trivialitat, i recomana l'ús del català, que es caracteritza per la bellesa d'expressió i la intensitat de pensament. Hi hagué qui, en el segle XIII, preconitzava la desaparició del català, i poc temps després vingué l'època del seu més gran esplendor, superior a la de tots els pobles veïns de Catalunya.

Recomana a la joventut catalana que no es deixi asfixiar per l'ambient de materialisme que enterboleix la terra; que sigui sempre més espiritual i forta; cada dia més romàntica, generosa i idealista, heroica i entusiasta. Si ara, que estem plens de joventut, no ho fóssim, quan ho seríem? Està bé que siguem assenyats, però cal ésser herois. Seguiu l'exemple dels irlandesos, que, essent herois i màrtirs per l'ideal, han conquerit la seva llibertat. (Grans aplaudiments.)

PARLA EN J. PUIG I ESBERT

representant del «Rat Penat», Joventut Valencianista i altres associacions patriòtiques de València.

Comença dient: «Germans de raga i de llengua: únicament per l'imperatiu de la disciplina he vingut a aquesta assemblea i us porto d'aquelles terres valencianes una abraçada, que s'uneixen a vosaltres per l'amor a la nostra senyora, la llengua catalana (aplaudiments); venim a aquesta assemblea, amb tota l'ànima, amb tot l'esperit».

La nostra presència aquí és una estrofa més en llengua a la llengua catalana. València ve a Catalunya per a fer-li saber el que ha fet i pensa fer per l'expansió de la nostra llengua.

Des dels inicis de la nostra campanya, en 1917, el jovent valencianista ha calgut que bregués molt i constantment. La nostra llengua era foragitada de totes les corporacions, de les escoles i arrebocada a les classes socials més humils. Una colla de jovent valencianista sortí de la nostra casa patral, «Lo Rat Penat», a escampar la bona nova portant per senyera la llengua catalana. Sols en les

barraques de Múria i en els poblets les mares bressolaven llurs infants adormint-los al so d'antiga cançó valenciana i pe's camps, sota la pallida i blaventa llum de la lluna, s'oia una estrofa poètica cantada en valencià pels «llauradors» (Aplaudiments). Però més sovint, aquelles mateixes goles s'embutien cantant el cuplet de moda insultant la tradició.

Sortirem al carrer i arreu se'ns farà el buit. En les associacions culturals, en pronunciar les primeres paraules en valencià, se'ns xiulava. Però no ens descoratjarem, seguirem en la propaganda fins arribar a la Diputació i l'Ajuntament, on si primer ens rebran amb protestes, després ens han aplaudit. A la Universitat hi hem obtingut un èxit sorollos. En ella s'hi ha creat un Institut d'Idiomes (subvencionat per l'Ajuntament per la Diputació i l'arquebisbe), al qual concorden més de 500 alumnes. Allí, ultra el grec, el llatí, l'anglès, el francès i l'alemany, s'hi donen lliçons de llengua valenciana, i a les classes ja no hi caben els alumnes. La Universitat de València és el fogar de la llengua catalana. A la Facultat de Filosofia i Lletres es disposa a professar la gran obra del filòsof valencià Lluís Vives i dels grans escriptors valencians antics, l'art i el folklore de la nostra pàtria. (Grans aplaudiments.)

L'onador va fer referència a la protecció, a la cooperació que en aquest moviment de renaixença dona l'arquebisbe doctor Enric Reig, l'ex-bisbe de Barcelona. Ha contestat a l'ofici d'invitació de «Nostra Parla», agraint-la i felicitant la tasca patriòtica que realitza. (Aplaudiments.) Calia fer a Barcelona aquesta manifestació. Qui ha fet aquest miracle? El trobar-se en sa terra nadiua, l'aire, el cel, l'ànima del poble... tot aho. Celebrem la redempció patriòtica del que fou el vostre Bisbe. Avui, mercès a la seva influència, es predica en valencià a molts pobles valencians fins en algunes esglésies de l'interior i fins en algunes esglésies de la ciutat de València. (Aplaudiments.)

El distingit valencianista va parlar després dels concursos de llengua valenciana entre els nens valencians, als quals concorren amb ver entusiasme, portats per llurs pares i fins per llurs mestres, no valencians, que aprenen bé la llengua nostra per a preparar llurs deixebles. A aquesta tasca les autoritats ens protegeixen. L'Ajuntament la subvenciona, i també la Diputació. Es reparteixen prop de mil pessetes de premis: uns en metàl·lic i altres en llibres. En el tercer concurs que hem celebrat s'hi han inscrit més de 500 «xiquets».

Hem constituït l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana i Valenciana i treballa de ferri: edita llibres de lectura, d'història i de geografia valencians; de geometria i d'aritmètica en valencià; llibres patriòtics, que es reparteixen als nens. El nostre gran filòleg, el P. Lluís Fullana, edita un vocabulari de la nostra llengua, molt ben fet i presentat amb tota cura, i la seva edició és gairebé esgotada.

Aquesta campanya de València troba un fort ressò a les terres germanes de Castelló, on el bon patriota Salvador Guinot hi edita un butlletí, part d'ell escrit en català, en el qual hi ressuscitaven els nostres clàssics, que, sense aquesta obra patriòtica d'En Guinot, s'haurien perdut.

Dissonantment no podem marcar cap fet valencianista a les terres alcantines: Alacant no pensa amb nosaltres. Sols a la ciutat d'Alcoy, per contraposició a la ciutat d'Alacant, s'hi sent un ambient favorable a la nostra propaganda patriòtica.

Com veieu, en tota la nostra obra hi ha encara un esperit d'ús, i cal donar-li expressió de vida ciutadana. Vosaltres, els catalans, teniu un himne que recorda la Catalunya, comtat gran, i nosaltres tenim un himne a l'Exposició que és un cant de glòria a Espanya, on es parla de la bandera i la guitarra... Ens cal entonar un himne valencianista, que bé podria ésser aquella poesia d'En Cebrian que comença amb aquelles paraules: «Vent de ponent que marceix la collita».

Jo us jur, sota les voltes d'aquesta històrica Sala de Cent, posant per penyor tota la fortaleza dels nostres sentiments, de tota la nostra història valencianista: jo us jur, catalans, que València tindrà un himne, encara que primer haguem de caminar entre estones, però que després es

transformaran en roses, com les que ornamenten els camins de les nostres montes. Grandiosa ovació.

Acabà remarcant a «Nostra Parla» la invitació que va fer a València per a concorrer a aquesta solennitat, i recitant la lletra de la cançó popular «Planys»: «Catalunya en altre temps tota sola es governava, i es feien les seves lleis en sa llengua, i no en cap altra... etc.», el qual provoca una ovació esplèndida d'aplaudiments i de visques a València, que va tributar-li tota la concurrència a peu dret.

PARLA EN GUILLEM FORTEZA

regidor nacionalista de la ciutat de Mallorca.

Comença a parlar amb les paraules: «Germans de la Catalunya Gran, i es dol que el seu compatriota mossèn Llorenç Ribet no hagi pogut representar, molt més dignament que ell, l'ur illa estimada en aquest solennitat acte de germanor catalana. En mi, Mallorca hi té un representant modest, però entusiasta.

Fa observar com en les corporacions mallorquines no s'hi parlava ni un mot en llengua mallorquina; ho tenien com un deshonori, l'usar la llengua que els nostres avis parlaven. Però s'esdevingué el resó del gran entusiasme i l'esperit patriòtic de Catalunya i l'emoció de la conjunta història pàtria, i brollà tot seguit la necessitat d'entroncar l'esperit patriòtic de Catalunya amb el de Mallorca.

I els joves mallorquins, que sentim intensament l'amor a la pàtria, pels d'ardiment intentarem portar el nostre entusiasme a les corporacions públiques i anàrem a l'Ajuntament, on hem hagut d'aguantar lluites desafortunades contra el caciquisme, sense altre ajut que la simpatia que ens donava el portar per bandera la nostra llengua.

Jo no tinc altres mèrits que el que vos acabo d'exposar; he aïes la invitació de «Nostra Parla», que jo vaig tenir l'honor de presidir quan residí entre vosaltres, i he vingut a donar-vos la nostra adhesió al moviment reivindicador de la nostra llengua, com fan tots els pobles que tenen consciència de llur personalitat. Com deia el vostre alcalde en una festa ahir celebrada, els pobles grans no s'han de deixar arrossegar sols pels interessos materials, abandonant els morals, que són els que més donen força i vigor al país.

A Mallorca, no hem pogut encara realitzar una tasca tan admirable com la que València ha dut a terme, però es van sembrant petites llavors que amb el temps fructuraran. Darrerament, amb motiu de la visita a l'Ajuntament pel governador civil, que es català, es desentengué de prejudicis i dirigí als regidors la paraula en català. Això, per a nosaltres, els regidors nacionalistes, fou com una desada al front i haig de fer constar el desafortunat contrast que oferí el nostre batlle que, essent mallorquí, tingué la desfortesa de contestar-li no usant el verb de Catalunya, València, Mallorca. Rosselló.

Avui, que estem aplegats en aquest lloc sagrat, seu d'aquell savi Consell creat pel nostre gran rei Jaume I, els representants de totes les terres que constitueixen la Catalunya gran, he de fer-vos arribar de aquí a alguns anys, en 1929, el dia 31 de desembre complirà la setena centúria de la conquesta de Mallorca i de la seva unió a Catalunya per aquell pare gloriós de la nacionalitat catalana. Jo desitjo que «Nostra Parla» tingui la cura de fer venir a Mallorca tota la vibració de l'ànima de la Catalunya estreta, els orfeons i un representant de tots els municipis de Catalunya, València i Rosselló, per a festejar aquella gloriosa data que marca un dels fets més cabdals de l'expansió catalana, ja que de Mallorca n'han sortit eminents filòsofs i poetes que fan una esplèndida sardana amb els de Catalunya i València.

Cap altra figura representativa de la nostra pàtria, com l'epopeia del gran rei En Jaume I, que, en indicant a l'arquitecte, amb un ample moviment, la grandària que havia de donar a la nostra esplèndida Catedral de Santa Maria, semblava presentir que un dia en ella s'hi poguessin que un dia s'hi poguessin aplegar tots els representants de la Catalunya gran. (Aplaudiments.)

Jo saludo el vostre digníssim alcalde, que considero digne successor d'aquells prudents barons que constituïen el savi Consell de Cent, que enfortia la ciutat amb els seus consells i la poderosa política patriòtica. Cal que la joventut en prengui exemple; cal que treballi arduament per assolir la més fonamental de les nostres aspiracions, la glòria de la nostra llengua que és la glòria de les nostres terres.

Acabà llegint una lletra de mossèn

Riber, escrita amb aquella galana, justa i sentida prosa que tant honora, parlant de la Diada de la llengua catalana, donant la benvinguda, recordant la gloriosa expansió de Catalunya en terres de Mallorca, per Jaume I, a les de Sardenya per Pere IV i a Grècia i Constantinoble pel cabdill dels almogàvers. En Roger de Flor. Ret un homenatge d'admiraçió a la llengua catalana, amb un ram de mots frescos, triats, bellíssims, alaband Déu que ens dona als catalans una llengua tan formosa.

La lletra es coronada amb una entusiàstica ovació.

PARLA N'HORACI CHAUVET

del Rosselló, regidor, secretari de la redacció de «L'Independente» i director de «La Veu del Canigó», de Perpinyà.

«Distingits senyors: La llengua catalana és exclòs dels actes públics del Rosselló, des del segle XVII, i el poder central de França no ha deixat de combatre-la dins les escoles públiques.

Doncs bé, malgrat aquesta hostilitat perseverant, la llengua catalana és parlada més que mai en les nostres terres.

Oh! Ja sé el que diran alguns lletraferits de crítica austera: El dialecte popular que es parla a Perpinyà no és pas precisament ben pur; s'hi barregen vocables francesos i expressions borbos i vulgars. Però la llengua és viva i tothom la porta en ell mateix.

Si veniu a la nostra capital del Rosselló i passeu pel mercat i per la plaça de la Lletja, veureu que, de deu, nou parlen en català.

I el que hi ha de més particular és que la major part dels rossellonesos comencen una conversa en francès i l'acaben en català, o bé passa al revés, i encara molts d'altres coloren el llenguatge amb acudits catalans.

Voleu bé, doncs, que la llengua catalana té arrels ben fondes dins el poble i fins dins l'aristocràcia. Aquestes arrels ho són tant, que no es poden pas arrancar del sòl rossellonès.

Ja se sap que en tot blat hi ha porqueres: aquí són castellanismes i són gallicismes a casa nostra. El dialecte que parla el poble és com una herba dolenta que creix dins l'esplendorós herbari de la llengua catalana; de valent l'esportem de dia en dia. I com que hi anem sembrant, al mateix temps, granes lletades i sineses, estem segurs de fer-hi florir olives i roses, la flaire dels quals oïrà les males herbes fins arrencar-les de soca a rel.

Per aquest treball, ens cal bons obrers, i els tenim. Existeixen a casa nostra una trentena de literats, prosistes o poetes, i tots tenen desig de fer revitura més bonica que mai la llengua catalana; la voluntat d'alguns és tan afamurada i la volada dels altres és tan prometedora que sembla que ho aconseguiran de debò.

Es fa manifestació de llur entusiasme, amb llur salut de germanor, que jo us porto en aquests moments.

Nosaltres publiquem les nostres obres discretament. No tenim diaris; i tot just alguna revista ens permet de donar-vos les gràcies i d'afirmar el nostre amor a la llengua catalana. Podem dir com Camrren: «Jo canto per mi». Això no priva que, amb tot, aquesta pobresa de mitjans, quan cantem, la gent ens escolta, s'interessa per nosaltres i inconscientment els hem encomanat quelcom de català, que els dona aquesta benaurança d'ésser catalans, molts d'ells sense adonar-se'n.

Senyors: en nom dels vostres germans del Rosselló, que segueixen i admiren els vostres esforços literaris, tan dignes i mercedors, jo crido amb ells: «Visca Catalunya!»

Tota la concurrència, unànime, aplaudeix i victoreja el Rosselló i Catalunya. Els aplaudiments es refermen quan

EL SENYOR ALCALDE

s'alça, disposant-se a cloure la festa. Apalvagats els aplaudiments, va dir:

En aquesta festa solennitat enaltint la nostra llengua, l'alcalde que la presideix no podia limitar-se a dir les paraules de consuetud: comença l'acte i acaba l'acte. Ha de dir quelcom més que respongui a l'estat de la seva ànima i al seu intens amor a Catalunya. No parlaré extensament, perquè els grans sentiments no s'expressen amb paraules.

Tots els catalans estimem Catalunya, mare nostra, que, per damunt de les fronteres oficials dels Estats, abraça els seus fills, tots els que parlen la seva llengua, aqueixa parla d'un poble que va fer estremir el món amb les seves gestes. I en estimar-la, fins al Cel, estimarem Cata-

lunya, mare espiritual de tots els que la parlen, els que tenen el record d'una mateixa història gloriosa; que una mateixa sang catalana circula per les nostres venes i a tots ens alena l'esperit de la mateixa raça. (Ovació.)

Els catalans estimem Catalunya, amb tota la nostra ànima, amb passió, amb deliri. I en aquest amor els catalans volen posar el nostre poble al lloc que en el concert mundial li correspon per la seva història i per la seva personalitat sobirana, perquè entre els pobles es caracteritza de tal faiscó que no s'assembla a cap altre. (Ovació.)

I ara, catalans de l'un i de l'altre vessant dels Pireneus i de les nostres illes, Catalans de Catalunya, de València, del Rosselló i de Mallorca, unim-nos tots en el mateix sentiment d'amor a la nostra llengua, i responem a quelcom que, per naturalesa, batega en els nostres cors, aclamem tots la Catalunya gran i la gloriosa llengua catalana.

Tothom, dret, esclatà en visques entusiàstiques i unànimes aplaudiments, que acompanyaren l'alcalde i els delegats mentre sortien de la històrica sala.

COMIAT

A la sala de l'Alcaldia s'aplegaren totes les personalitats que havien assistit a l'acte, feliçment-se mutuament de la seva grandiositat. A tots, el senyor alcalde els anava donant afectuosos comiat, donant-los paraules de simpatia per als companys de llurs terres que no havien pogut concorrer a l'acte. — P.

FINAL DE FESTA AL CENTRE DE DEPENDENTS

Com a final de la Diada, tingué lloc al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria l'acte d'honor a la llengua i d'afirmació nacionalista, parlant-hi els següents oradors: Riera Puntí, Martí Esteve, Pujol, Bertran i Pijoan, Carrové i Carrasco, que feu el resum. Tots foren objecte de grans aplaudiments. També fou obligat de parlar el valencianista senyor Puig Espert, rebent una especialment afectuosa ovació. Enmig de gran entusiasme, el vice-president de «Nostra Parla», senyor Civera, donà l'acte per acabat, entonant-se «Els Segadors».

Teatre Català

El número de «La Escena Catalana», corresponent a la present setmana, publica l'obra en dos actes, de Joaquim Montero, que porta per títol «Marxa nupcial», i diversos retrats de la eminent actriu del teatre català, Mercè Abella.

Demà, a la nit, tindrà lloc al Romea l'estrena de la comèdia en tres actes, d'Americo Guarti, «Tres actes». En la seva interpretació hi pendran part els més importants elements que componen la companyia que amb tant d'encert ve actuant en aquell teatre.

La funció començarà amb el pas de comèdia dels senyors Almerich i Pons Vinent, «El vi trist».

Concerts

TEATRE ELORADO

Orquestra Simfònica de Barcelona

A la primera part del concert de diumenge s'hi executaran l'obertura «Der Freyschutz» de Weber, i la «Segona simfonia» de Beethoven, obres aquestes ben conegudes, l'interès de les quals radica principalment en la interpretació més o menys perfecta que assolixen. El Mre Lamote les ha dirigides sovint en aquests concerts matinals i no ens havia de causar cap sorpresa. Ben ajustada cada una al sentit de llur expressió particular, foren de dolcíssims algunes «distaccions» de l'orquestra, que cal dispensar, considerant la penosa tasca dels professors mentre funcionen el Liceu.

Les pàgines que excel·liren més de totes foren l'obertura de Weber i el «Scherzo» de la simfonia, que el públic aplaudí amb justificat entusiasme.

A la segona part causà molt bon efecte el poema de Vicens Arregui «Història d'una mare», basat en el conte d'igual títol d'Andersen, que es donà en primera audició. De sentiment distingit, clara d'idea, ben

trassada en les proporcions que l'argument del poema imposava i orquestrada amb força talent, la nova producció s'escolta amb plaer, sense que decegui mai l'interès. El públic d'Eldorado li dispensà un acolliment dels més entusiastes.

No menys fervorós fou l'aplaudiment que merequé la «Dansa de gnòms» del Mre. Morera, el qual, allí present, es veié ovacionat pel nostre públic, que tant l'estima i admira.

Posà fi al concert el magnífic fragment simfònic de «Redempció», l'oratori de César Franck. L'Orquestra Simfònica pogué fer ostentació aquí de les seves qualitats, prestant al dit fragment una riquesa de coloracions mercedora de tota alabança. — S.

Musicals

La Secció de Música del Reial Círcol Artístic, organitza una sessió íntima per al divendres, dia 13 del corrent, a les deu de la nit. En aquesta vetllada l'excel·lent violoncel·lista N'Àurelia Sançristófol, acompanyada del notable pianista En Joan Molinari interpretarà un selectíssim programa dels millors autors clàssics i moderns.

Passejada fatal

Al matí del diumenge, dos germans fusters, domiciliats a Sant Andreu, Alfons i Demetri Sánchez Hernández, de 30 i 24 anys, van sortir a passejar en una side-car, propietat del primer, i van convidar a Joan Vilari, de 45 anys, també fuster.

Quan passaven per la carretera nova que porta al Manicomí, i en el punt conegut per Pont de Borrás, la moto va bolcar i els ocupants van resultar ferits.

Acudiren alguns passants i van transportar els ferits al dispensari de Sant Andreu.

El de més gravetat era el Vilari, el qual tenia fracturada la base del craní i commoció cerebral.

Alfons Sánchez va rebre contusions diverses, i Demetri es va fracturar alguns ossos del peu dret, un i altre de pronòstic reservat. Van ésser traslladats a llurs domicili.

El Vilari quedà al dispensari, on va morir al cap de dues hores.

Calendaris rebuts

DOS Bells Exemplars

Gairebé simultàniament han arribat a la taula de la redacció dos calendaris que poden considerar-se com una mostra del bon gust que va adquirint el nostre país l'art del crom de producció nacional.

Un d'aquests és el de la impremta de la Casa de Caritat i està dedicat a Sant Jordi. El dibuix és de Canyelles i l'allegoria del cavaller vencent el drac és de gran bellesa imitant el boix. Bloc mensual.

L'altre és el de la manufactura de calendaris Basa i Pagés, i va endreçat a la verge bruna dels catalans. No és una litografia destinada al reclam, puix va destinada a la clientela, corresponent al tot del que un any dedicaren al mestre Prat de la Riba. La imatge de la Mare de Déu, sense el mantell, va damunt d'un fons d'or. A baix, hi ha l'escut montserratí. Bloc diari.

Taller de fotografats de vidua Gomis. Trietomia amb tres gnòms que pinten l'estera del món.

N'hem rebut dos de «Les Arts Gràfiques», de Sabadell, successors de J. Comas, que són una nota de bon gust i van ornamentats amb una artística tricomia.

Forn i pastisseria, Casa Viva. Xamós calendarí amb una escena vuitcentista. Text català amb una cineteta pàtria.

De l'impressor J. Horta.

Palet i Brugalla. Impremta. Elegants litografies.

LLIBRES NOUS

«Las mejores poesías (líricas) de los mejores poetas». — XXXVI Paul Fort.

L'Editorial Cervantes, de Barcelona, incorpora amb aquest volum a la sèrie d'antologies dels millors lírics, una escrupolosa selecció de composicions de Paul Fort, el príncep dels poemes francesos.

La seva obra forta i multiforme, elaborada amb el més exquisit del folk-lore francès i els episodis de França, li asseguren per a la història el lloc de gran poeta contemporani.

Preu de cada volum: 150 pessetes.

Publicacions rebudes

«Calendario Josefino», per a l'any 1922.

«Boletín de la Federación de Fabricantes de pastas para sopa».

«Boletín de la Sociedad Arqueológica Luliana». Número de setembre i octubre 1921.

«Mercurio». Revista comercial ibero-americana. Número 401.

«Artes Gráficas». Publicació mensual. Número 10.

«Sa Marjal». Revista popular. Número del primer de gener.

«Almanaque de Tras la Pantaña para 1922».

«La Taquigrafía». Número 145.

«Atalaya Alemana». Número 1.

«Boletín de la Cámara de Comercio de Sabadell». Número 53.

«Iberica». Revista al progrés de les ciències, publica en el seu número 409, un interessant sumari: «Blanco y Negro». Revista il·lustrada. Número 1598.

«Iris de Paz». Revista religiosa. Número 1279.

«Nuevo Mundo». Revista il·lustrada. Número 1457.

«Mundo Gráfico». Revista il·lustrada. Número 529.

«Mercurio». Revista comercial ibero-americana. Número 400.

«El núm. 37 de «Catalunya Social», corresponent al 7 d'aquest mes publicà el següent sumari:

«Els sants Reis han passat... (Editorial)». — El que passa, per J. — El jugador i la família, per R. Rucabado. — Els suïcides i el joc, de Narcís Sicars i Salvadó. — Esguardant el món: Anglaterra: Els empleats de tramvies; Estats Units: Unió d'empleats i obrers; França: Projecte de creació d'una Universitat del Treball; Japó: Assemblea de la Societat Imperial d'Agricultura; Polònia: Els mutilats de la guerra. — La humilitat i la superbia, per Civera. — La tasca expansiva de l'Acció Popular, Converses de cultura ciutadana, per Juli Vilà Ortiz. — Set famílies en un pis. — Any nou, vida eterna (Editorial). — La Lliga de Compradors. — Les terres avare, per Angel Grau. — Els anupis immorals. — Paraules d'En Balma a meditar actualment: Hi ha temps més dolents que els de la revolució. La força de les armes no resol les qüestions socials (textos de «La Societat»). — D'ací i d'allà. — Noticiari.

Nota gràfica: Planys d'un pistolero (dibuix).

Immensa liquidació veritat

Antiga i acreditada Joieria, Plateria i Rellogeria

LA ISLA DE CUBA

12 - Plaça Reial, 12 - BARCELONA

El nou propietari ENILI RICART BUXADERA, en fer-se càrrec d'aquest important establiment, es proposa donar-li el realç que per la seva fama li correspon, i, mentre duri la reorganització, s'avisa a la nombrosa clientela que continuarà la veritable LIQUIDACIÓ per a realitzar existències que es troben en el dit establiment, amb notables descomptes marcats. Així, doncs, cal aprofitar aquesta única ocasió.

NOTICIES DE L'ESTRANGER

DE L'ORIENT

Itàlia i Iugoeslàvia.—Crisi balcànica.—Grècia.—Cur d'antic búlgar a París.

La península balcànica torna a ésser aquestes dies teatre de greus convulsions. La diplomàcia italiana, volent neutralitzar l'acció dels Estats centrals d'Europa i sobretot substituir-se a la Petita Entente, no para ni un moment de treballar per atraure Iugoeslàvia a son radi d'acció o per evitar la seva consolidació. Per això li serveixen les reivindicacions regionals de Croàcia i Eslovènia i sobretot l'amistat amb Bulgària, on hom està fent una activa propaganda per a posar en el sol d'Albània el príncep Ciril, germà del Tsar Boris. Així hom tindria assegurada una potència més contra Iugoeslàvia, tranquil·la i en profit d'Itàlia les costes d'aquell petit reialme i sobretot augmentada la potencialitat de Bulgària contra la raça sèrbia.

El govern iugoeslau, però, ha donat un cop formidable. En una de les nostres cròniques anteriors demostràvem que en definitiva l'equilibri balcànic penjava de Romania. Doncs bé, Iugoeslàvia, cercant nous punts d'estabilitat, s'ha llançat en braços del govern de Praga, amb la qual actitud, ho i assegurant-se la col·laboració eficaç de la Petita Entente, ha excitat ultra mesura les iras de la diplomàcia romana, que fa temps gira a l'entorn de dirigir i governar la política exterior dels pobles èxits de la desfeta d'Austria-Hongria i alhora de sotmetre a son albir els eslaus de la península balcànica.

Els incidents ja coneguts, de Sebenico confirmen la doble trajectòria que acabem de constatar. És evident que la massa d'eslaus que va de les costes del Nord d'Europa a la mar Adriàtica és un perill per a Itàlia i Grècia, però creiem del tot equivocada l'actitud de la primera per a conjurar-lo.

La política més assenyada i científica ha de fonamentar-se no en la destrucció del contrari, sinó en ajudar-lo a consolidar els drets que tingui dintre la seva esfera pròpia, però enfortint-se alhora internament i cercant una coordinació amb altres pobles que tinguin interessos identificats amb ella.

I una davallada d'eslaus a la nostra mar és un problema que interessa per igual a tots els pobles occidentals.

Si l'adversari és fort, acaben d'enfortir-lo i de fer-lo reaccionar els rocs i pedres que hom li posa pel camí.

Per altra part la proclamació d'un príncep búlgar com a rei d'Albània és com un específic que apaivaga de moment el mal per esclatar ben aviat amb molta més força. Hi ha molts remeis que gozeixen una determinada malaltia, però a base de fer destrosses de major quantia en altres parts de l'organisme.

Un príncep búlgar a Albània, és, de moment, una garantia d'intima amistat amb Itàlia, però no li lleva per això el caràcter de transitori, ans és un pas endavant en l'orientació que a la península balcànica fixen alhora la natura i la convivència política dels nostres dies. Bulgària s'estendria, com en els seus temps d'or, fins a la mar Adriàtica en benefici d'Itàlia i en perjudici de Iugoeslàvia, però l'obra de coordinació dels pobles balcànics donaria un pas formidable i en definitiva serviria perquè ella fos més resistent i de més

durada, car una Bulgària forta i de major extensió podria ésser més exigent en l'afar de confederació amb Iugoeslàvia i, per tant, obtenir majors concessions regionalistes per a la contrada de Macedònia, les quals tindrien llur retop en les aspiracions de Croàcia i Eslovènia. En definitiva una Sud-Eslàvia capaç d'enviar fàcilment Itàlia i de fer-li constantment la traveta.

Acaba d'agreuja aquest problema la situació caòtica de Grècia. Algun dels nostres lectors s'estranya que no parlem d'ella amb l'extensió que sollem fer-ho temps enrera. Nosaltres creiem que prou pena té i que hom no té dret d'inquietar els qui dormen.

Era realment una penya per als interessos italians la restauració de Constantí en el sol de Grècia. Però Constantí, sense Venizelos, ha fracassat completament, com ja esperaven els qui sabien que la part de glòria que hom adjudicava a aquell rei per la política passada pertanyia del tot al cèlebre ministre cretenc. Grècia es troba actualment en plena descurança i desintegració i sense energia ni criteri per a escometre els problemes interiors i exteriors que amenacen la seva mateixa integritat territorial, malgrat la protecció sense termenal que li ve dispensant Anglaterra.

On ja desorganització grega ha pres un aspecte més alarmant és a l'illa de Creta. El periòdic «Rathimerini» escrivia dies enrera: «L'organisme de Creta és ja presa de la febre d'insurrecció i moviments de rebel·lió han esclatat a molts indrets... Hom no pot disposar de la seva vida i dels seus béns en els pobles i molt menys en el camp. Masses de criminals i de desertors armats van errívols per tot arreu sense trobar un representant de l'autoritat per a defensar la població».

Aquesta descripció feta per un diari antivenizelistes ens dona tota la mesura de l'estat interior de Grècia i, per consegüent, de l'eficiència que, ara com ara, hom pot esperar d'ella en la política general balcànica. Grècia, doncs, ha d'ésser considerada com a inexistent.

Després de tot aquest terrabastall balcànic ens cal registrar aquí una nota d'alta cultura. En una de les sales de l'Escola de llengües orientals de París el professor Jordà Ivanoff donà el més passat la seva lliçó inaugural del curs d'antic búlgar que hom enguany hi ensenya per primera vegada.

Mr. Ivanoff donà la seva lliçó en presència de M. Paul Boyer, administrador de l'Escola, del professor Beaulieux, secretari, i dels professors de les altres llengües eslaviques.

M. Boyer saludà el prof. Ivanoff remarcant que totes les llengües eslaviques, llevat de l'antic búlgar, eren fins ara ensenyades a l'Escola de les llengües orientals. Aquesta llengua—digué—és la dels Sants Ciril i Metodi.

La lliçó del professor Ivanoff despertà un viu interès. Després d'algunes paraules d'introducció a l'estudi del búlgar antic, remarcà que l'ensenyament en serà coordinat amb el de les altres llengües eslaviques. Els exemples adduïts pel professor sobre el parentiu de les llengües eslaviques còmpren de debò l'autoritat.

PERE M. BORDOY-TORRENTS.

Fortes nevades a Suïssa

Berna, 9.—A tot Suïssa cau la neu amb extraordinària violència, acompanyada de violentes tempestes.

Es tem que a conseqüència d'això es produïxin importants interrupcions en les comunicacions.—Havas.

Vaga de minaires al Sud d'Àfrica

Londres, 9.—Comuniquen de Johannesburg que és opinió general en aquesta ciutat que els resultats del referèndum, que no són encara coneguts, faran inevitable la vaga general de la indústria minera.

La Federació Industrial Sud-africana ha declarat la vaga, la qual haurà de començar avui, dia 9, a la tarda.—Havas.

El Japó i Sibèria

Toquio, 9.—El ministeri de Negocis estrangers ha desmentit les al·legacions del representant de la República de Txita relatives a pretès acord franco-japonès sobre Sibèria.—Havas.

Més aldarulls a Belfast

Belfast, 9.—Així tingueren lloc nous aldarulls en aquesta ciutat, dels quals resultaren tres persones ferides per arma de foc.—Havas.

Fracàs de les negociacions russo-sueques

Londres, 9.—Comuniquen d'Estocolm als diaris que han fracassat les negociacions russo-sueques per a arribar a un acord comercial entre tots dos països.—Havas.

Les eleccions de Vilna

Varsòvia, 9.—S'han celebrat amb perfecta tranquil·litat les eleccions a Vilna.—Havas.

Delegats alemanys al Consell Suprem

Berlin, 9.—El Reich ha acceptat la invitació que se li ha fet d'enviar els seus delegats davant el Consell Suprem.

La delegació, presidida per Rathenau, sortirà avui cap a París.—Havas.

La Conferència de Cannes

Londres, 8.—Comuniquen de Cannes que Lloyd George i Briand han entaulat negociacions per a arribar a un acord anglo-francès encaminat a garantir el manteniment de la pau d'Europa. El dit acord s'inspira en les disposicions del pacte de garantia inclosos en el tractat de Versalles, el qual no fou ratificat pels Estats Units.

Es preveu d'una manera especial el cas que França sigui objecte d'una nova agressió per part d'Alemanya, en el qual cas França podrà comptar amb l'ajuda militar d'Anglaterra.

Aquestes notícies han estat acollides molt favorablement als cirkols polítics, per considerar-se que la realització dels dits acords tindrien felices conseqüències, no solament per a França—que podria disminuir considerablement les seves càrregues militars—, sinó per a tot Europa, en la qual renaixeria la confiança en una pau duradora i contribuiria en alt grau a la realització del pla econòmic que acaba de concertar-se a Cannes.—Havas.

Paris, 9.—Segons el corresponçal de «Le Petit Parisien» a Cannes, de la Conferència dels tècnics es dedueix que perquè Alemanya pugui complir els seus compromisos ha de prendre urgentment algunes mesures essencials tals com establir les tarifes duaneres en or en lloc de paper, augmentar les tarifes postals i telegràfiques i augmentar el preu del carbó per al consum interior.—Havas.

Capès, 9.—Avui, a les onze, s'han de reunir els ministres que han de prendre part en el pla de reconstrucció d'Europa.

També s'acordaran les mesures per a la Conferència que ha de tenir lloc a Gènova.

Aquesta tarda es reunirà el Consell Suprem.—Havas.

Berlin, 9.—L'ambaixador de França a Berlín ha comunicat al senyor Wirth un telegrama de París, en el qual se suggereix la tramesa en aquella capital d'un delegat alemany, qui estarà disposat a marxar a Cannes, en el transcurs de la present setmana.—Havas.

Cannes, 9.—Els caps dels governs angles i francès, senyors Lloyd George i Briand, han començat les converses sobre les condicions per a concertar un acord franco-anglès.

Els dits primers ministres continuaran les converses, que encara que no molt avançades, han començat amb molt bons auspiciis.

M. Dubois, president de la Comissió de reparacions franceses, s'ha reunit amb els seus col·legues d'Anglaterra, Itàlia i Bèlgica.

La dita Comissió, completada en aquesta forma, prestarà el seu concurs als governs aliats, conforme està disposat en el tractat de Versalles.—Havas.

Finlandesos i bolxevistes

Helsingfors, 9.—Els bolxevistes estan actualment evacuant la regió de Megríja davant la pressió de les tropes finlandeses.

Les tropes carelianes estan reforçant la regió d'Urajaervi, on els bolxevistes avancen lleugerament.—Havas.

Lenin i la Conferència de Gènova

Roma, 9.—El Govern italià, per mediació de la delegació econòmica russa, ha invitat a Lenin per a prendre part a la Conferència que ha de celebrar-se a Gènova el vinent mes de març.—Havas.

El projectat adord franco-anglès

Londres, 9.—Als cirkols polítics ha estat acollida molt favorablement la notícia que els senyors Briand i Lloyd George han entaulat negociacions sobre el projectat acord anglo-francès.—Havas.

Crònica d'Alemanya

Nadal

«Stille Nacht, heilige Nacht!»

«Nit tranquil·la, nit divina! Així comença la cançó més bella de totes les cançons de Nadal. Bé voldríem que aquest article en prenguéssim la seva essència, com en una pintura totes les coses s'amaren de la llum del moment que l'artista ha copsat, puix que així donaríem al lector una idea exacta del Nadal alemany».

En un país com aquest, en el qual les festes no són tan abundoses com entre nosaltres, les que se celebren tenen una llei de manera d'ésser que dona la impressió de quelcom més extraordinari, majorment quan són de la importància de la de Nadal. Aduc restreint la festa al mateix comú matís que el cristianisme li ha donat arreu, accentua, no obstant, la manifestació d'alguna de les pròpies característiques, que fa que es pugui parlar d'un Nadal alemany enfront d'un Nadal català.

Com a casa nostra, és una festa que se sent venir a l'avançada. Quinze o vint dies abans, molts carrers s'omplen de cimeres de pins, en alguns tan bellament ordenats, que donen la impressió de boscos en miniatura. Es això que entre nosaltres en diem una fira d'arbres de Nadal. Els aparadors de les botigues s'adornen amb l'exposició del millor i més bell, especialment dels objectes que la tradició ha decretat consumibles durant aquests dies. Als logatges es representen funcions alegòriques de la festa. Els grans magatzems obren exposicions de Nadal, algunes d'elles ben interessants. Els locals públics aixequen en el lloc més visible el seu arbre de Nadal, tant més bell i gros com major sigui la seva importància. Les orquestres de Dienes i cafès, entre «foxtrot» i «one-ten», intercalen cançons de Nadal que el públic choreja.

En les cartes dels restaurants abunda el plat propi de la festa. La gent omple els carrers i les botigues, animant-ho tot, prenent així la ciutat un matís únic, una manera pròpia que cada any torna com les pròpies estacions i que s'anomena Nadal. Weihnachts, Noël o Christmas és arreu d'on el cristianisme ha dut els seus valors de civilització. Però la festa no pren fins aquí l'essència que la bella cançó sintetitza en les seves estrofes. Fins aquí és un mercadeig, fins aquí la festa és una «geschäftskunkunft», un bon negoci que prou acrediten les noves etiquetes de preus plantades al peu de cada mercaderia. Cal esperar a que la solitud i la fosca s'emparin dels carrers. Llavors tot és clos, i solament de les finestres, amples i abundants a les cases d'aquests països nòrdics, la llum es besa a dojo sobre ells. Nadal ha entrat a la llar de cada família i allí és on s'enjoia de tots els valors de tradició i de religió que el fan més bell i típic.

Una amabillíssima invitació, ensem amb la lluita d'una nit avorridíssima fatalment, en una ciutat es-

tranqueta en la qual tot està tancat, ens ha dut la immensa joia de presenciar la festa de Nadal en la intimitat de la família. La família en qüestió, respira un ambient de tradicionalisme, dona una impressió de tancar en el cor un culte sagrat als antics ideals que des del primer moment el nostre esperit s'alegra amb l'esperança de veure una nit de Nadal tal com desitgem. No altrament s'esdevé. Mitjançant el treball de tots s'adorna l'arbre de Nadal, el pi verdosc que emmuntstra les seves fulles després d'haver animat la nit més bella de l'any. No s'adorna solament de fustes de quincalla, dolços i llaminadures, no; aquí i allà penegen objectes sobre els quals el temps hi ha posat son segell immorral. Tots són records de família. Vet aquí una petita joguina que avui fa 110 anys que rebia com a present de Nadal l'avi, llavors encara infant, dels que ara són pares d'una nombrosa família. Vet aquí més enllà una insígnia d'un membre que en vida honorà la família. Vet aquí... i així l'arbre va prenent un caràcter tan íntim i sagrat que als que hi som convidats ens fa sentir doblement la nostra condició de forasters. Però l'hora més interessant de la festa és la d'encendre les nombroses candel·les de l'arbre. Collocat al bell mig de la sala tota la família l'envolta, s'apaga l'electricitat i l'habitació queda il·luminada, solament per la llum esmortida i tremoladissa de les candel·les. Unes mans femenines i joves, nivoles s'emparen del piano i comencen les belles cançons de Nadal a vibrar en l'aire. Al volt de l'arbre, vells, joves i nens canten, però, amb quin atenció i solennitat! No són pas unes hores de frívol esbarjament, les de la nit del Nadal alemany! I ara i adés torna el primer vers de la bella cançó. Nit tranquil·la i nit divina! Ara és l'hora que la cèlebre cançó de Mohr sembla traduir en música i en poesia l'ambient real d'on eixí la família, la religió. La família que evoca els morts amb llur record, ço que és una garantia de llur supervivència en els cors dels que viuen. Per un moment evocuem també nosaltres les divines fantasies de Dickens, i imaginant veure congregades, sota l'ombra de l'arbre de Nadal, com en un altar, les ànimes dels morts reben el culte dels parents volguts que no les oblidem.

Bella nit, aquesta! El cor en queda curull de sentiments i l'ànima de vibracions infinites. Bella nit, la del Nadal alemany! Quan el món s'agita trasbalsat per inquietuds i problemes insolubles, veu's aquí com la família troba en el seu si la pau que necessiten els pobles i tot contingut en dues senzilles paraules: amor i religió.

Que per molts anys se't pugui cantar, doncs, bella cançó «Stille Nacht heilige Nacht!».

IVUS.

Hamburg, 29-12-1921.

Els súbdits anglesos de la Legió estrangera

Londres, 9.—L'enquesta realitzada a conseqüència de les quelxes que es va dir havien formulat alguns dels súbdits anglesos, membres de la Legió Estrangera d'Àfrica, confirma plenament que els britànics aliats en ella van rebre exactament el mateix tracte que els espanyols i altres indígenes d'altres nacionalitats que formen part de la Legió.

No hi ha, per tant, cap motiu per a fer al Govern espanyol demandes ni reclamacions de cap mena sobre aquest assumpte.—Havas.

El Consell de l'Imperi i les Reparacions

Berlin, 9.—El Consell de l'Imperi ha celebrat una conferència, sota la presidència de Wirth, amb l'assistència del senyor Rathenau, per a l'examen de la qüestió de les reparacions.

També s'ha reunit el Consell de ministres, acordant-se la tramesa a París dels senyors Rathenau, Bergmann, president de la Kriegerleistungskommis-

sion, Fischer i Hirsch, del Consell econòmic.—Havas.

L'alliberament d'Irlanda

Dublin, 9.—Així, a la sortida dels diputats del «Dail Eireann», foren objecte d'una imponent manifestació de simpatia.

De Valera, Collins i Griffith foren aclamats per la multitud, la qual no cessava de donar visques a Irlanda.

De Valera dirigí la paraula al públic, dient que la República establerta pel poble, sols podia ésser abolida pel poble mateix.

El líder irlandès fou novament aclamat.—Havas.

Dublin, 9.—En un discurs pronunciat ahir per De Valera declarà que l'ocasió única d'aconseguir la pau duradora entre Anglaterra i Irlanda s'ha perdut per imposar-se la força bruta a la raó i al dret.

Acabà dient que Irlanda seguirà combatent per assolir la seva llibre determinació.—Havas.

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTICIES

Dilluns, 9 de gener de 1922

El prestigi del Poder

La nota oficial del Consell de Ministres demostra que el Govern, amb la plenitud de la seva autoritat i la consciència del seu deure, està resolt, per damunt de tot, a mantenir la disciplina. El país, qui ara té la sensació que hi ha un Govern que governa, li oferirà segurament tota l'assistència que calgui per a defensar els atributs de la sobirania civil i els prestigis del Poder públic.

Aquesta és la nota del dia, nota que nosaltres no voldríem comentar, car sempre és desagradable haver de parlar de matèries sobre les quals el comentari no pot ésser tan lliure com caldria, ja per deficiències d'informació, ja per altres circumstàncies notòries.

Sense escatir ara si en cada cas concret la raó assisteix a una banda o a l'altra de les que aquests dies vénen cridant l'atenció pública, és evident que no pot ésser admès que un Govern actui sota la pressió de poders ocults i irresponsables, sota l'amenaça d'actituds equivòques, al marge de la Constitució. Com ha dit vèries vegades En Maura, amb molta oportunitat, si aquesta situació hagués de perllongar-se, caldria que governessin els que no deixen governar. Es a dir, caldria que assumissin la responsabilitat del Poder els que constitueixen un obstacle per a la normal governació del país.

Si el problema evidentment plantejat aquests dies tingués com a resultat la dissolució dels organismes que, amb noms d'un eufemisme més o menys justificat, són, segons sembla, la causa veritable dels conflictes actuals, el país ho celebraria amb convicció ciutadana. Per al bé de tots cal que aquest problema es resolgui definitivament i que situacions com la d'aquests dies no puguin ésser reproduïdes mai més.

Sempre haurien esdevingut d'efecte deplorable aquestes actituds que, sense l'embransida tal volta alliberadora d'un esclat revolucionari, mantenen un estat eixore de pertorbació i d'amenaça. Però ara, en mig d'una guerra, quan tot el país, per convicció o per resignació, assisteix l'exèrcit en campanya, aquestes actituds de certs sectors dels elements armats són absolutament intolerables i no poden produir sinó un efecte anarquitzant i dissolvent.

Fa uns dies demanàvem a tots disciplina i seny. Si la nota oficial del Consell de Ministres vol dir, com creu tothom, que el Govern està decidit a imposar arreu aquesta disciplina i aquest seny, amb energia i serenitat, el país seguirà tenint la impressió que és governat. I amb això n'hi ha prou. Com digué En Cambó en ocasió memorable, quan un Govern governa no calen Juntes de Defensa de cap mena, car el Govern és la suprema junta de defensa de tots els ciutadans.

Polítiques

EL DR. REIG A VALENCIA

L'entitat valencianista Nostra Parla, que atén curiosament al cultiu de la llengua valenciana i a la seva major difusió, expressa al senyor arquebisbe llur satisfacció per les recomanacions que espontàniament feia en les seves Visites Pastorals, perquè en les pràctiques i ensenyaments religiosos s'usés la llengua del nostre poble.

A la comunicació que fou tramesa a la primera autoritat eclesiàstica, de València, Nostra Parla ha rebut la següent resposta:

«He rebut el missatge d'adhesió i simpatia que l'assemblea de «Nostra Parla» m'ha adreçat amb motiu de les meues prediques en la llengua del poble, allà on es considera ha d'ésser més eficaç per al fruit espiritual dels meus amats diocesans.

Molt agraït, aprofito la ocasió per a expressar a eixa patriòtica entitat les meues felicitacions per la tasca meritòria que s'ha imposat i per el cel amb què procura realitzar-la.

Desitjant que Déu vos guardi molts anys, especialment en el 1922, vos beneïx coralment.

Ciutat, 30 de desembre de 1921. — Enric, Arquebisbe de València. Senyor president de «Nostra Parla».

«CATALUNYA GRAFICA»

Demà, dimarts, sortirà el primer número d'aquesta important revista gràfica, dedicada a ressenyar gràficament els més importants fets i documents de la vida catalana, de-

dicant-hi trenta dues pàgines, ultra les destinades a text vari.

En el seu primer número invoca el record i l'exemple del gran patriota N'Enric Prat de la Ribera, com a guia i mestre de catalanisme integral.

DEFUNCIO

Ha estat enterrat aquest matí al Cementiri Vell l'industrial En Ramon Torres i Estadella.

Sols una vegada sortí el seu nom de la vida de treball que portava, per a ésser llançat a una lluita electoral xardorosa: figurà en la candidatura antisolidària de març de 1907 en les eleccions «provincials».

D. E. P.

Els curssets de l'Escola d'Alts Estudis Comercials

Es recorda que l'acte inaugural dels Curssets especials sobre Assegurances, Impost d'utilitats i Societats Mercantils que ha organitzat l'Escola d'Alts Estudis Comercials tindrà lloc aquest vespre, a les deu, al local de l'Escola de Funcionaris i que en aquest acte, que serà honorat amb la presència de don Josep Puig i Cadafalch, President de la Mancomunitat, pendran la paraula els encarregats dels Curssets: senyora Ernest Bazin, Joaquim Duclat i Ramon Güell, així com el director de l'Escola, senyor Vidal i Guardiola.

Les Idees i les Imatges

IMMORALITAT EXEMPLAR?

Reprenem el fil de les nostres dues reflexions avantpassades.

Fètem a M. Henri Bataille, amb la duresa que creiem de justícia, retret de la inestètica morbosa exhibició i escandalosa inhumanitat del cas de noia excepcional que ha portat, darrerament, a l'escena.

L'autor, com arriba sovint en casos parells, pretén, sens dubte, redonar la seva mala obra darrera uns problemàtics interessos superiors de la psicologia experimental i unes desviades prerrogatives de la teoria de l'art per l'art; admet, potser, gosarà emparar-se en certes preocupacions finals d'ordre moralitzant.

Però tot això són disfresses transparents i subterfugis palpables.

M. Bataille i similars no es preocupen, en el fons, d'altra cosa que de satisfer llurs equívokes pruges d'estetes amarquitzants i de pèlter, pel conte que els té, la corrompuda ignorància i lleugeresa catastròfica d'una bona part dels públics contemporanis.

Co que M. Bataille i similars cerquen, per desdobre de tot, és de llevar, mitjançant tota classe de vies corrosives i arteroses, els obstacles benefactors que el seny humà i la religió de Crist han vingut posant, de tot temps, en front de les folles del cos i de l'ànima.

Pascal deia que l'espectacle del mal podia ésser-nos, de vegades, profitàble, en el sentit que podia, per llei de reacció i de contrast, arrearar-nos vers el bé.

Demà examinarem de ple: quan, com i de quina manera la immoralitat pot esdevenir exemplar.

Josep M. JUNOY

El ministre de Finances a Madrid

Després d'haver passat aquests tres dies a Barcelona, atenent els seus afers particulars i assistint a qualche lloc públic, el senyor Cambó, ahir a la nit, tornà a Madrid.

Anaren a donar-li comiat, al Baixador, algunes distingides personalitats.

El President de la Mancomunitat, senyor Puig i Cadafalch, acompanyat del seu secretari, senyor Cunill, baixà al moll del carrer d'Aragó per acomiadar personalment el ministre. Hi havia també el conseller de Finances de la Mancomunitat, senyor Vallès i Pujals; tinent d'alcalde senyor Maynés, senadors senyors Durán i Matheu, diputat a Cortes senyor Rahola, delegat d'Hisenda senyor Eulalia; cap dels Mossos de l'Esquadra, senyor Ollé; cap superior de policia senyor Arlegui, secretari del Govern civil senyor Luengo, ex-alcalde de Sarrià senyor Xiró i senyors Rubió (Marian), Pazos, Aguiló (Ferran), Agell i Agell, Mateu (Damià), Pla (Enric), Ribalta (Enric), Casabó, Cudras i Comas, Illusa, Casals, Cervia, Junyent (Oleguer), etc.

Com en les anades anteriors, el polític nacionalista fou saludat afectuosament en arrencar el tren.

Amb el mateix tren sortiren els senyors Trias de Bes (Josep Maria), Girona (Manuel) i Ferrer-Vidal (Joan J.).

En Joan Romeu

Aquesta matinada ha mort, a Barcelona el conegut bariton d'òpera don Joan Romeu. Era de Barcelona i comptava actualment 53 anys d'edat.

Des de la seva joventut havia pertangut a diferents companyies, actuant amb molt bon èxit en la majoria des teatres barcelonins i fent tournees esplèndides per Espanya.

Era molt estimat de tota la gent de teatre, així com de totes les persones que havien tingut ocasió de tractar-lo.

La seva mort ha estat molt sentida. El seu enterrament tindrà lloc demà, dimarts, a les deu del matí. D. E. P. el distingit artista.

A l'Ateneu Obrer

Repartiment de premis

Ahir a la tarda hi hagué a l'Ateneu Obrer de Barcelona la festa del repartiment de premis del curs passat, omplint-se amb tal motiu de gom a gom l'ampla sala d'actes d'un públic entusiasta per l'obra cultural que realitza aquesta antiga i meritíssima entitat.

Va presidir la festa el president de l'Ateneu don Santiago de Riba, i va començar llegint una faula francesa l'alumne Manuel Fernández i una poesia francesa l'alumna Angelina Siesa. Demés, llegiren treballs els alumnes de dibuix geomètric i de peritatges industrials Pere Benito i Francesc Forés, mereixent tots plegats molts aplaudiments.

A continuació el secretari senyor Narcís Malagelada va llegir la memòria del curs passat, començant per dedicar un record a l'antic president senyor Peris i donant compte de les conferències que donaren els senyors Josep A. Izabal, Manuel Massó i Llorens, Bernardí Martorell, Josep Agell i Agell, Josep Serrat i Jaume Pons, totes elles sobre temes relacionats amb els ensenyaments de l'Ateneu. Remarcà també la concurrència del mateix a l'Exposició General Escolar a la Universitat Industrial i la creació de la nova classe de nocions d'arquitectura decorativa per a aprenents guixaires.

Llegí l'estadística dels alumnes que es matricularen en el curs 1920 que foren 1456, i dels del curs 1921 que foren més de 1206, remarcant que passaren de dos cents els aspirants que no pogueren ésser admesos per manca de lloc a les classes. Feu esment de les reformes que es faran en el curs present, perquè tothom que vulgui pugui assistir als ensenyaments de l'Ateneu. Referí l'estat econòmic floríent de l'entitat, donant les gràcies a l'Estat i a les corporacions catalanes per llur ajut. Acabà donant compte de la creació d'uns premis especials en metallic pels alumnes més distingits. Fou molt aplaudit.

Es procedí aleshores al repartiment de premis, presentant-se a recollir el diploma casi tots els premiats, que són els següents:

Classe d'urna: Josep Salas, Lluís Massip, Ricard Cot, Manuel Pujolas, Aureli Massip, Rodolf Peris, Josep Lascortz i Francesc Llena.

Taquigrafia i mecanografia: Concepció Sánchez, Camila Bernades i Josefa Dalmáu.

Selfeig i piano: Joan Vallverdú, Josep Sisó, Domènec Feliu Badaló, Francesc Mir, Francesc Torras, Amadeu Tintorer i Julia Sisó.

Elemental nocturna: Joan Garcia, Josep Selma, Ferran Estela, Josep Solanes, Manuel Mora, Vicenç Tortosa i Josep Cortadellas.

Art decoratiu: Josep Valdes, Joan Sandalinas, Antoni Costa, Francesc Guardia i Carles Garrit.

Artístic: Frederic Ventura, Antoni Aguilas, Pere Carretero, Pere Suñer i Antoni Salom.

Anglès: Julia Ruiz.

Teneduria: Josep Tugues, Joan Tamarit, Josep Cortès, Daniel de la Torreta i Josep Ferrer.

Aritmètica: Antoni Martí, Carles Pellicer i Josep Matabà.

Gramàtica: Jaume Matabà i Alexandre Portell.

Caligrafia: Alexandre Aguilera, Josep Samper i Josep Maria Pi.

Linial i Geometria: Joan Carazo, Tomàs Cardoni, Josep Torres, Francesc Mondus, Alonso Alcaraz, Domènec Ro-

quet, Tomàs de Antonio, Jaume Grau, Antoni Serravida, Emili Jassans, Salvador Suan, Joan Carretero, Joan Juste, Vicenç Múria, Antoni Casajua, Josep Martí Grau, Joaquim Bausil, Julià Toregano, Tomàs Flores i Salvador Carazo.

Acabat el repartiment, parlà el doctor Viada, rector de Santa Maria, salutant a l'Ateneu i elogiant els alumnes premiats.

El regidor senyor de Rull, representant l'alcalde, es referí a les institucions de cultura sostingudes per l'Ajuntament, afegint que considerava l'Ateneu com una perllongació de les mateixes. Parlà també dels propòsits que animen a la Comissió de Cultura en benefici de les classes humils.

El diputat senyor Massó i Llorens, representant la Mancomunitat i la Diputació, expressà els seus sentiments d'amor a l'Ateneu, dient que assistia gustós a l'acte en representació pròpia i de les esmentades corporacions. Feu un resum de la tasca cultural de la Diputació de Barcelona, continuada avui per la Mancomunitat i declarà que aquesta es proposa proporcionar als obrers els avantatges de poder estudiar totes les carreres amb poques despeses. Manifestà que l'Ateneu és mercedor de tots els elogis per ésser una de les entitats que fa més anys i amb més delit es dedica a l'ensenyament professional per a obrers.

El canonge doctor Faura, representant al senyor bisbe, va glossar alguns conceptes religiosos aplicats a la meritòria actuació de l'Ateneu.

El catedràtic senyor Parnal, representant el rector de la Universitat, explicà que aquesta concedeix diverses beques per a estimular l'estudi dels humils i que ara amb el règim autònom accentuaria el sistema.

El secretari del Govern Civil senyor Luengo, representant el governador, va tributar grans elogis a l'Ateneu.

El president, don Santiago de Riba, pronuncià un curt parlament de gràcies a les autoritats i al públic per l'assistència, dirigint paraules d'estímul als professors i alumnes i agraint la cooperació dels protectors. Feu un elogi de l'antic president senyor Peris, anima que fou de l'Ateneu durant molts anys i anuncià el propòsit ferm de la junta d'anar a la realització de reformes en el local que permetin més cabuda d'alumnes i puguin entrar-hi tots aquells que ho desitgin.

Tots els oradors foren molt aplaudits, acabant l'acte amb entusiasme i felicitacions per a la Junta i especialment per l'actiu president senyor de Riba.

Fou servit als invitats un exquisit lunch.

A la nit se celebrà una vetllada musical que resultà un nou èxit, començant per la lectura d'una poesia per En Francesc Muntaner, venint després un recital de violí i piano a càrrec d'Amadeu Tintorer, Emília Figueras i Concepció Vilastres; un recital de cant per la senyoreta Francisca Ribas i acompanyament de piano per Enriqueta Surroca; concert de violí i piano per Angel Aníon i senyoreta Surroca; un recital per la soprana Angela Esquerdo amb acompanyament de piano per Emília Iglesias; concert de piano per la senyoreta Rosa Barberà i finalment un concert per l'Orfeó de Lleiant, dirigit pel mestre Josep Marimon, amb intervenció dels solistes senyoreta Martínez i Emili Viusa.

Cultura

Queda oberta la inscripció als curssets d'Humanitats i de Divulgació Cultural organitzats per l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme 30). Aquests curssets començaran a mitjan mes que som i comprendran les següents matèries:

Geografia Humana, Evolució de les Creences, Principis de Filosofia, Principis de Psicologia, Principis de Biologia, L'Edat Mitjana, Evolució de les idees socials, El concepte de l'Economia Política, De cultura hel·lènica, Literatura Grega, L'Art antic, Educació musical, Les escoles modernes de pintura, Evolució del concepte de ciència, Evolució del concepte d'educació.

El dia 15 del corrent començarà als Laboratoris de l'Hospital de la Santa Creu un curs elemental i pràctic so-

bre «Treballs de Laboratori», a càrrec dels doctors Colomer, Conca, Corominas, Domingo, Fernández Pellicer, Guàrdia i Rodríguez Arias.

El programa és de manifest a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya (Portaferriera, 6, principal), on des d'ara poden fer-se les inscripcions.

La campanya del Marroc

LA FULLA DEL DILLUNS

La fulla oficial corresponent a avui diu:

«Segons comunica l'Alt Comissari no hi ha novetats als territoris de Tetuàn, Ceuta, Melilla i Larraix.

Les notícies rebudes de províncies, comunicades pels respectius governadors, no acusen novetats.»

Generalitat

Despatx de les Seccions en la reunió del Consell Permanent dels dies 4 i 5 de gener de 1922.

Carreteres, camins i ponts

Continuació de les obres que es fan, per administració, al camí veïnal de Barcelona a Prat de Llobregat, a la carretera de Tarragona a Pont d'Armentera, i al pont de Suert.

Autorització a la Secció tècnica per a realitzar les següents obres:

Inversió i consolidació de grava per a l'arranjament de la carretera de l'estació de Monistrol al Monestir de Montserrat, kms 1 a 7 del km. 8.

Inversió i consolidació de grava destinada al camí de Pont de Molins a Les Escalades, kms. 7 a 10 del km. 2 i km. 3.

Inversió i consolidació de grava destinada al camí de Figueres a Espolla, kms. 1 a 6 del km. 1.

Adquisició, trossament i transport del camí de Navarres a la carretera de Basella a Manresa, tros segon; camí de Sant Mateu de Bages a Callús; carretera del Bruch a Manresa; i camí de Navarres a Talamana.

Adquisició, maxacament i transport de grava destinada a l'arranjament de la carretera de Gràcia a Manresa.

Obres de conservació i millora dels kms. 1 a 10 de la carretera de Tarragona a Pont d'Armentera.

Adquisició de grava destinada al camí de Blanes a l'estació del ferrocarril.

Aprovació del projecte d'un nou mur de defensa contra les crescudes del riu Mader al km. 8, hm. 5, del camí veïnal de Vich a la carretera de Moyà a Calat.

Designació dels diputats de la Mancomunitat que hauran d'assistir a les subhastes de grava destinada als camins de Vich al confí amb Girona en direcció a Sant Hilari, kms. 1 a 3, de Sant Feliu de Codines a Centelles, kms. 16 a 0, 21 carretera de Caldes de Montbui a Sant Celoni, kms. 7 a 13, que es celebraran el pròxim dia 14, a les onze del matí.

Telèfons

Continuació dels treballs a les línies Girona-Figueres, Borrassà-Basella, Valls-Villarrodonà i Ollana-Organyà.

Organització del servei interurbà a Castellfollit de la Roca, central principal del grup telefònic d'Olot, que deixa enllaçades a la xarxa de la Mancomunitat les poblacions de Castellfollit, Olot, Sant Joan de les Fonts, Sant Esteve de Bas, Les Preses, Santa Pau, Palau de Montagut, Argelaguer, Tortellà, Sant Feliu de Pallarès, Sant Privat de Oix, Capsec i Baget.

Agricultura

Celebració d'un curs de vuit lliçons, sobre temes d'Agricultura, a pe-

tió de la Cooperativa «Unió Agrícola la Martorellense».

Nomenament de don Josep Camps i Carnicer per al càrrec d'Ajuda del Servei de Terra Campa al Departament d'Agricultura.

Instrucció pública

Aprovació d'un pressupost d'obres complementaries a l'edifici de la Biblioteca Popular de Figueres.

Designació del senyor diputat que haurà d'assistir a la recepció provisional de l'edifici de la Biblioteca Popular de Pineda.

Nomenament de professors auxiliars de l'Escola de Funcionaris d'Administració.

Beneficència

Comunicació de l'Ajuntament de Talamana, testimoniant el seu agraïment per la gestió del Servei Sanitari de la Mancomunitat en la campanya contra el tifus.

SESSIO DE LA DIPUTACIO

El divendres d'aquesta setmana tindrà reunió pública la Diputació de Barcelona.

VISITA

Ha complimentat al senyor Vallès i Pujals l'ex-senador don Emili Junoy.

XIFRES

Estat comparatiu de la recaptació de l'arbitri sobre automòbils entre els anys 1920-21 i 1921-22:

	ANYS	De més en
	1920-21	1921-22
April	30.547'50	31.645'—
Maig	27.945'70	48.486'60
Juny	30.959'90	77.426'90
Juliol	85.949'45	232.050'45
Agost	58.094'60	88.444'05
Set.	23.195'85	43.561'30
Octbre.	19.827'80	44.370'67
Novbre.	21.237'45	38.220'25
Dbre.	6.697'05	22.944'45
	314.445'30	635.558'67

OBRES DE METEOROLOGIA

El director de l'Observatori Astronòmic de Madrid ha enviat, destinat a la Biblioteca del Servei Meteorològic de la Mancomunitat de Catalunya, on ja han ingressat, les publicacions d'aquell Institut referent a Meteorologia, comprenent 15 volums del seu Anuari, 23 d'observacions de Madrid, 21 d'observacions de la Península, Balears i Canàries i 4 de resums climatològics, o siguin en total 63 volums.

EL CAS DE LA DIPUTACIO D'ALAVA

A propòsit del procediment d'apremi de què és objecte la Diputació provincial d'Alava i del qual s'ha ocupat en ses informacions, recentment la premsa de Madrid, s'han creat entre el president de la dita Diputació i el de la d'aquesta «provincia», senyor Vallès i Pujals, els següents telegrams:

«Presidente Diputación Alava a Presidente Diputación Barcelona: Delegación Hacienda Alava ha solicitado Juez licencia para entrar Diputación embargandola por 83.143'63 pesetas liquidación 1918 Instituto Nor-

males según ley autorizaciones. Ministro contesta no suspender apremio. Como su conducta contradice discurso ofrecimientos en Asamblea Diputaciones y la estimamos injusta, rudgola, por solidaridad, recabe telegraficamente Gobierno y representantes Cortes no se cometa arbitrariedad y resuelva urgentemente petición Diputaciones que atenciones impuestas y regidas por el Estado se levanten por éste».

«Presidente Diputación Barcelona a Presidente Diputación de Alava:

Lamento trance en que se halla esa Diputación, pero considero difícil Ministro Hacienda pueda intervenir en sentido interesan. En discurso Asamblea Diputaciones ofreció dictar disposiciones para que en adelante atenciones impuestas y regidas por Estado se levanten por éste y en tal sentido tengo noticia está trabajando activamente. Pero no podía alcanzar la disposición ministerial a condonar débitos atrasados, que es función exclusiva del Parlamento, ni a suspender procedimientos de apremio que se sigan por dichos débitos, para lo cual carece evidentemente de facultad el Ministro. Le saluda afectuosamente.»

Tribunals

CAUSA PER ATEMPTAT

A la Secció III s'ha vist la causa per atemptat contra l'inspector de policia don Lluís León Borrás, la qual havia estat suspesa dues vegades.

Segons l'acusació, que estava a càrrec del fiscal de S. M. senyor Medina, el dia 23 d'abril de 1920, a les sis de la tarda, Progrés Rodenas i Samuel Pérez atemptaren a trets contra el senyor León a la Ronda de Sant Pau, prop de la presó de dones. El senyor León es defensà, creuant-se molts trets, un dels quals ferí una nena, no de gravetat, i un altre a Progrés Rodenas, de pronòstic reservat.

A conseqüència d'aquesta agressió, es feu un registre a casa del Rodenas, trobant-s'hi objectes per a fabricar bombes, per la qual troballa s'instruï procés i es condemnà al Progrés Rodenas i a son germà Volney.

Per aquest atemptat demana, contra els processats sis anys de presó, 250 pessetes de multa i les costes.

Els processats declaren que venien d'un cinema del carrer de Sant Pau i es veieren agredits per la banda del baró de Koenig, amb la qual anava el senyor León, i que fugiren perseguits pels trets d'aquest i dels seus acompanyants. Per un cantó semblava que neguessin què duïen armes i per altre que confessessin que en portaven, però sense disparar-les.

Han desistit alguns testimonis, entre ells el delegat de policia senyor Alberico i el mestre armer que examinà la pistola que s'agafà al Rodenas.

El fiscal senyor Medina ha sostingut les seves acusacions i els defensors han defensat eloquentment la

innocència de llurs patrocinats demanant l'absolució.

El judici ha quedat clos per a sentència.

A la Secció I hi ha comparegut Gregori Navarro, acusat d'haver furtat del moll de Barcelona un graduador de metalls valuat en 2.000 pessetes. El fiscal li ha demanat un any, vuit mesos i 21 dies de presó.

A la mateixa Secció han comparegut Ferran Badet, acusat d'haver ferit en baralla a Agustí Valls a la Ronda de Sant Pau el 4 d'abril de l'any passat. Tenint en compte que està desterrat, se li ha demanat dos anys, quatre mesos i un dia de la mateixa pena i 500 pessetes de multa.

A la Secció IV hi ha comparegut Joan Balaguer, acusat d'haver ferit en baralla a Salvador Pérez, i, per incidència, a Antoni Mureca. El fiscal li ha demanat deu mesos i un dia de presó.

JUTJAT DE GUARDIA

Avui ha sortit el de la Concepció, secretaria León, havent fet 14 diligències i tres detencions.

L'ha substituït el de l'Hospital, secretaria Pastor.

DENUNCIA

Ha estat denunciada el setmanari «La Campana de Gràcia».

ASSENVALAMENTS PER A DEMA

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala I. — Llotja. — Major quantia. «Torres Casado» contra «Astillers i Barcos».

Sala II. — Llotja. — Major quantia. Emili Bruguera contra «Surellano Celorio».

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció I. — Oest. — Lesions. Processats, J. S. i R. P.

Secció III. — Hospital. — Bigàmia. Processat, J. G.

— Sud. — Lesions. Processat, N. L.

Secció IV. — Barceloneta. — Robatori. Processat, S. E. L.

Al Casal de Sant Josep Oriol

Molt escalent resultà la festa celebrada a la parroquia de Sant Josep Oriol, diumenge a la tarda, per a repartir als nens i nenes de les Escoles Dominicals les joguines de Reis.

A les quatre feren llur solemni entrada al saló d'actes del Casal de Sant Josep Oriol els tres Reis d'Orient, Melchor, Gaspar i Baltasar, qui, amb molts molt oportuns i amorosos donaren profitosos consells a la mainada i procediren al repartiment de joguines.

El rector Rnd. Joan Icart, donà les gràcies als senyors i senyores de les Confèrències de la parroquia per l'entusiasme i la generositat amb que organitzaren tan cristiana festa.

Municipi

EL CURS DE SEROLOGIA

El pròxim dilluns, dia 16, començarà el curs de Serologia general a càrrec del doctor P. Domingo, al Laboratori municipal, que tindrà una duració aproximada de dos mesos. Els treballs pràctics tindran lloc a l'expressat Laboratori totes les tardes, de 5 a 8.

Es desenvoluparà íntegrament el programa de Zinner, Hopkins i Ottenberg, amb el mateix ordre que en el departament de bacteriologia del Col·legi de Metges i Cirurgians de la Universitat de Columbia a Nova York.

El curs tindrà el caràcter eminentment pràctic, fent individualment tots els experiments de la lliçó.

Existiran les següents quatre categories de matrícula: a) ordinària, fent l'estudiant totes les pràctiques al laboratori on es proporcionarà gratuïtament tot el material, havent l'alumne d'abonar el que resulti avariats en el transcurs de la lliçó. Seran admesos a aquesta matrícula fins a deu alumnes. El preu d'inscripció serà de 50 pessetes.

b) Gratuïta, amb els mateixos drets que l'estudiant de matrícula ordinària. Les condicions d'aquesta matrícula hauran de sol·licitar-se al Laboratori municipal, Sicília, 44. S'admetran dues inscripcions.

c) Especial a lliçons determinades del programa, al preu de 10 pessetes cada una. Els programes poden consultar-se al Laboratori municipal, totes les tardes, de sis a vuit.

d) D'assistència a les lliçons teòriques i demostracions pràctiques, però sense realitzar personalment els treballs pràctics. S'admetran a aquesta matrícula fins a 20 alumnes. El preu d'inscripció és de 25 pessetes.

Les inscripcions poden fer-se fins dos dies abans de començar el curs, a les oficines de la Comissió municipal de Cultura, de deu a una.

S'admetran preferentment els alumnes del passat curs de bacteriologia general i els llicenciats en medicina i farmàcia. En segon lloc els que actualment cursen estudis en ambdues Facultats.

ELS TRES TOMS. — VISITES

Ha visitat a l'alcalde una Comissió del Montepio de cotxers de Sant Antoni Abat per a manifestar-li que el dia 17 de l'actual, festivitat de Sant Antoni, sortirà la bandera del Montepio, acompanyada de molts genets, per assistir a l'ofici de la Casa de Caritat i a la visita a les autoritats.

També el visità, acompanyat de l'exdiputat a Corts don Carlos de Fortuny, una comissió de propietaris de la barriada de Sant Andreu per a interessar el prompte arranjanent del torrent d'Estedella, que les últimes pluges deixaren en molt mal estat.

El complimentà també l'alcalde de Palma de Mallorca don Bartomeu Font.

Fulletó de LA VEU DE CATALUNYA

9 GENER 1922

54

ELS DARRERS DIES DELS ROMANOV

per

Robert Wilton

ka» (nom pitjoratiu de l'Emperador, popular durant la Revolució), qui està detingut, té tants queviures que els seus cuiners els llienen als corals de porcs. Alcehores la vida a Tobolsk no era molt cara. Però Kerensky no havia completat la seva paraula, i baldament nosaltres rebéssim les racions d'Omsk i no les del districte de Petrograd, les quantitats eren suficients per a obtenir molt bons aliments per als soldats. Amb l'objecte d'evitar nous conflictes amb els serges, calgué parlar amb el Comissari del Districte, Pignatti, de la qüestió dels cabals i fou convingut augmentar les racions en mil rubles, substituint el ranxo anterior, bo i senzill, amb coses innecessàries i de luxe.

Com hem dit abans, Kerensky havia promès als soldats una gratificació a més a més de llurs racions

diàries de consuetud. Arribà el mes de novembre, però no rebérem cap quantitat extraordinària. Els soldats començaren de rondinar: «Ho prometem tot i no ens donen res». «Nosaltres mateixos ens augmentarem les nostres racions diàries. Enderrocarem les botigues i obtindrem d'aquesta manera el nostre jornal». Vaig tornar a fer una visita a Pignatti i hi aconseguí un manlleu de quinze mil rubles. Així vaig donar als serges una paga diària a raó de cinquanta «kopeks», i d'aquesta manera vaig cloure llurs llavis durant algun temps. Però els serges decidiren trametre delegats a Moscou i Petrograd per arranjar l'afar de la paga diària, i elegiren com a representants llurs Matveiev i Lupin. Després d'algun temps, aquests delegats se'n retornaren (Matveiev fou fet oficial), i digueren als serges que els diners vindrien de Moscou. Una volta més vaig haver d'anar a Pignatti i pregar-li que em deixés altres quinze mil rubles, car els soldats no creien en aquelles promesses, i, si no romanien sota el meu control, ens podien causar una pila de conflictes.

Quan alguns dels soldats saberen pels diaris que la quinta de 1906-1907 havia estat desmobilitzada, demanaren també llur desmobilització. Però vaig tenir al meu costat la majoria dels serges que no havien d'ésser desmobilitzats, i fou cosa fàcil persuadir-los que romanguessin quiets.

Vingué després la Revolució bolxevista, aquell moviment esbojarrat que es va estendre per tota la Rússia i que ens ha causat tant patiment!

El següent episodi desagradós esdevingué, si fa no fa, aleshores. El Pare Vasiliiev, el capellà qui tenia al seu càrrec les funcions religioses, no era pas un home discret. Encara que sentia un gran afecte envers la família imperial, la seva conducta subsegüent no fou gaire útil als ex-Emperadors. El 24 d'octubre — 6 de novembre — (abans de la revolució bolxevista), aniversari de la proclamació del Tsar, la família imperial cembregà, i el dia anterior, després de la funció del vespre, els ex-Emperadors i llurs fills es confessaren. Ningú no s'havia fixat de manera especial en la funció religiosa d'aquell dia, però el Pare Vasiliiev, amb màxima imprudència, ordenà que les campanes del temple repiquessin sense parar des del moment que la família imperial sortí de l'església fins que entrà a la casa del Governador!

La Diada de Nadal la família imperial anà a l'església durant la funció de primera hora del matí, i després de la funció fou llegida l'acostumada acció de gràcies. A causa de la intensitat del fred jo solia rellevar les sentinelles abans que acabés la funció, i deixava solament alguns soldats de guàrdia per l'església. Algunes vegades, altres soldats entraven a l'església, els més vells anaven a pregar, però la majoria hi venien per a escalfar-se. El nombre total de serges que hi havia a l'església, en un moment determinat, era generalment molt petit. Però aquell

dia vaig notar que hi havia més soldats que de costum, i ho atribuï al fet que la Diada de Nadal era considerada com a festa. Quan anava a acabar l'acció de gràcies, vaig sortir de l'església i vaig ordenar a un soldat que cridés la guàrdia. No vaig tornar a entrar a l'església i no oi l'acabament de la funció religiosa. Però després que la família imperial havia sortit del temple, Pankratov em digué: «No sabeu el que ha fet el capellà? Ha llegit la pregària per la conservació de la vida de l'Emperador, l'Emperadriu i tota la família, mencionant llurs noms en la pregària, i tan aviat com els soldats ho han sentit han començat a rondinar». L'eixorca lleialtat del Pare Vasiliiev donà lloc a un gran aldarull, car els serges s'avalotaren i volien matar, o almenys arrestar, el clergue celebrant. Resultà molt difícil dissuadir-los de pendre actituds agressives i esperar la resolució d'un comitè informador. El bisbe Hermogen traslladà immediatament el Pare Vasiliiev al Monestir d'Abalaksky, car la situació esdevingué tan difícil, i vaig anar a veure personalment el bisbe i demanar-li que nomenés un altre capellà. Després d'això, el Pare Hlynov celebrà a les funcions religioses de la família imperial.

El resultat d'aquest nou conflicte fou que els soldats perderen la fe en les meves paraules i insistiren a dir: «Quan les funcions religioses són celebrades dins la casa és el més probable que es digui la pregària per la conservació de la vida de la

família imperial». Així, doncs, els soldats decidiren que no fos permès a la família imperial anar a l'església, i no permetre celebrar funcions religioses sinó a presència d'un sorge. L'única concessió que vaig poder aconseguir fou el permís per a la família imperial d'anar a l'església les «Dvounadsetatye Draznitsy» (festes importants de l'església ortodoxa). Em vaig haver de sotmetre a la decisió dels serges que un soldat calia que presencies les funcions religioses a la casa del Governador. D'aquesta falsia l'indiscrècia conducta del Pare Vasiliiev donà com a resultat que els serges poguessin entrar a la casa del Governador, la qual cosa fins aleshores havien tingut prohibida. Un xic després esdevingué un altre conflicte. Un sorge cognomenat Rybakov, qui presenciat les funcions religioses, of que el clergue mencionava el nom de Tsaritsa Alexandra (una Santa); immediatament sorgí una nova queixa i vaig haver de cridar Rybakov, agafar un calendari i explicar-li que Tsaritsa Alexandra no volia dir l'Emperadriu Alexandra, sinó que era solament el nom d'una Santa, coneguda per Tsaritsa Alexandra.

Quan esdevingué la desmobilització de l'exèrcit, els meus tiradors començaren de pendre llurs llicències absolutes. Per a substituir els soldats antics que marxaven, ens trameteren alguns soldats nous de les reserves de Tsarskoe-Selo. I aquests soldats, havent viscut al vòrtex de les lluites polítiques, eren aleshores homes viciats i corromputs.

DARRERES INFORMACIONS

La qüestió militar i el Consell de Ministres. — Les eleccions municipals seràn el dia 5 de febrer

BARCELONA

En Rufi Pelayo i la Llengua Catalana

El bon amic de Catalunya el regidor regionalista de Santander En Rufi Pelayo ha tramès un telegrama des de la capital muntanyenca adherint-se a la Diada de la Llengua Catalana i expressant el seu entusiasme per les nostres expressions nacionals.

PENINSULA

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT

Madrid, 9, 2 tarda. El president del Consell, en sortir de despatxar amb el Rei, ha manifestat que la vaga d'Astúries continua per bon camí.

—I el demés —ha afegit— ja ho saben vostres.

—Com el demés? —li han preguntat els periodistes.

—Del demés, d'això que es parla, sobre això que es parla fa dies: de la qüestió política.

—No sé si està solucionat o no; sols sé que per a tractar d'això ens reunirem ara a dos quarts de dotze a la Presidència.

MANIFESTACIONS D'EN FRANCOS RODRIGUEZ

Poc després de sortir el senyor Maura, han abandonat el regí al·lègic, junts, els ministres d'Estat i Gràcia i Justícia, avui de torn.

En veure els periodistes, el senyor Francos Rodríguez ha exclamat:

—Anem de pressa, senyors, perquè hem d'assistir al Consell.

—Ja ens ha dit el senyor Maura —han contestat els periodistes— que es reunien vostres per a tractar de la qüestió política.

—A això anem —ha dit el ministre de Gràcia i Justícia.

—I no ens conta res?

—No tinc res que contar-los. Signin optimistes. Tot es solucionarà.

—De manera que creu que no passarà res?

—Jo crec —ha contestat el ministre de Gràcia i Justícia— que tot se solucionarà.

Allavors un periodista, antic company del senyor Francos Rodríguez, li ha contestat:

—Que consti, don Josep, que és la primera vegada que tracta vost d'enganyar-nos.

E' CAPITA GENERAL DE MADRID

A l'hora de l'audiència militar amb el Rei ha estat al Palau com de costum, el capità general de Madrid, general Orozco.

A la sortida, els periodistes que fan informació al regí al·lègic, es li han acostat per a demanar-li notícies.

—Al voltant de la seva persona gira en aquest moment l'expectació pública. Pot dir-nos quelcom de particular?

—Quan vulguin saber alguna cosa —ha contestat el general Orozco— s'han de dirigir al ministre de la Guerra. Jo no faig sinó comptar amb ell. He estat a la Presidència, on he vist el senyor Cierva. Ara vaig al ministeri de la Guerra, on tornaré a veure'l.

REUNIO DEL CONSELL

Convocats pel senyor Maura, s'han reunit a la Presidència els ministres en Consell extraordinari.

A les dues de la tarda continuava la reunió ministerial.

Sembla que el capità general de Madrid, en la visita que ha fet al senyor Maura, en començar el Consell de ministres, li ha donat compte de la seva conversa amb els caps dels cossos de la guarnició.

L'ASSEMBLEA DE CATEDRATICS D'INSTITUT

A l'Institut del Cardenal Cisneros s'ha celebrat aquest matí la reunió de clausura de l'Assemblea de catedratics d'Institut.

El president de l'Assemblea ha fet un breu discurs donant compte al ministre d'Instrucció pública de la labor realitzada pels assembleístes.

Fruit d'aquesta labor són les bases per a la reforma del batxillerat que li han remès.

El senyor Silló ha regrejat les paraules del senyor Aguayo, i ha fet un elogi de l'Assemblea, l'esperit de la qual recollia.

Parlant de les reformes proposades en el segon ensenyament ha dit el senyor Silló que el Batxillerat s'ha de considerar no ja solament com un període de preparació per a la vida professional, sinó, i això és encara més important, com a període d'educació per a la vida ciutadana.

L'única dificultat que trobo per a l'aplicació de la reforma està en el pressupost, en el qual s'ha fet ja un gran ús, si no un manifest abús; a preteix de fer més extensiu l'ensenyament, s'ha creat una sèrie de càtedres completament innecessàries. Exemple d'això fou la recent creació de 18 càtedres d'Aràbig vulgar, assignatura que en l'actualitat té sols dos alumnes.

El ministre ha acabat fent un elogi de l'Assemblea i dels alts fins patriòtics i culturals que s'ha proposat.

D'ESPORT

Ahí es jugà a Madrid un partit de futbol entre l'equip de Deusto i l'Atlètic de Madrid, quedant empatats a dos tants.

LA «GACETA»

La «Gaceta», publica: Ministeri d'Estat. — Anunciant que el Diari Oficial de la República francesa ha publicat un decret modificat i completant en la forma que s'esmenta el coeficient d'augment del dret de duanes pel que respecta a les mercaderies que s'indiquen.

De Cancelleria. — Acord per al canvi de valors declarats firmat a Madrid en 30 de novembre de 1930.

Relatió ordre del ministeri de Foment disposant que s'anuncii acon curs per a la venda de blat de l'Estat que existeix als dipòsits d'Alacant.

D'Estat. — Anunciant que han estat dipositats al ministeri els instruments pels quals S. M. el Soldà d'Egipte ha ratificat els convenis d'acords que s'esmenten firmats a Madrid el 30 de novembre de 1930 amb motiu del VII Congrés de la Unió Postal.

Anunciant que la ciutat lliure de Danzig s'ha adherit al conveni firmat a París el 4 de juliol de 1930 relatiu a la repressió de la tracta de blanques.

Anunciant que el ministre de Noruega a París ha notificat al Govern de la República francesa, la seva adhesió al conveni internacional de 14 d'octubre de 1903, relatiu a la circulació d'automòbils.

D'Instrucció pública i Belles Arts. — Anunciant que don Vicens Escalante i Feu ha notificat que ha estat nomenat director gerent, en propietat, de la Societat d'Autors Espanyols.

Idem que don Antoni Boceta i Rodríguez ha participat que ha estat nomenat agent general a Espanya i la zona de protecció del Marroc de la «Société des auteurs compositeurs et producteurs de musique en Paris».

EL CONSELL DE MINISTRES

Madrid, 9, 4'15 tarda.

Ha causat la natural emoció el rumor, circulat en les primeres hores, que els ministres es reunien en Consell al matí, quan el Consell de ministres estava anunciat per a la tarda.

Què hauria passat? Tothom ha deduit que la ruptura de relacions entre el ministre de la Guerra i les Juntetes Informatives havia agreujat considerablement la situació, jutjant-se extremadament delicada la del ministre de la Guerra.

Ningú podia assenyalar els fets que han seguit a aquesta ruptura, però es suposava que després de l'entrevista amb el senyor Cierva serien adoptades en el dia d'ahir, diumenge, determinades resolucions a les quals precedeixen les converses necessàries i deliberacions sobre la forma d'actuar.

S'ha sabut que, davant la situació en que es trobava, el senyor Cierva celebrà ahir vespre una llarga conferència amb el president del Consell.

A les onze del matí han començat d'arribar els ministres a la Presidència.

El primer d'arribar ha estat el marquès de Cortina.

—No sé per què és el Consell —ha dit als periodistes— encara que supo-

so que parlarem d'assumptes aranzelaris. Altrament, no comprenc el perquè d'aquest Consell.

El senyor Cambó ha arribat després, dient que acabava de tornar de Barcelona, trobant-se amb la citació per al Consell.

Després ha entrat el senyor Cierva. Contra el seu costum, el ministre de la Guerra no es mostrava comunicatiu.

—Què passa? —li ha preguntat un periodista.

—Les coses continuen en el mateix estat.

—Però, aquest Consell s'acordà després de l'entrevista celebrada per vostè amb el senyor Maura?

—Sí.

I no ha volgut afegir res més el senyor Cierva.

A continuació ha arribat a la Presidència el senyor Maura, manifestant que venia del Palau, de despatxar amb el Rei.

—Passa alguna cosa? —ha preguntat un periodista.

—No passa res de particular. Aquest Consell estava convingut fa temps. Parlarem de coses pendents, aranzels, d'aquestes coses militars, de tot, de tot el que hi ha. El Consell acabarà a l'hora d'esmorzar.

El ministre del Treball ha arribat després.

—Un Consell inesperat? —li ha preguntat un periodista.

—No em sorprèn, perquè estava anunciat.

—Però, no al matí.

—Se celebrà al matí —ha contestat el senyor Maura— perquè a la tarda tenim reunió aranzelària.

—Així, també celebraran Consell a la tarda?

—Es possible.

El senyor Silló ha arribat a la Presidència poc després, manifestant que venia de presidir la clausura de l'Assemblea de catedratics.

—No sap res de política?

—No hi ha res d'interès i no crec que ocorri res de particular.

A dos quarts de dotze ha arribat a la Presidència el capità general de Madrid, don Gabriel de Orozco. Ha pujat al despatx del senyor Maura i allí ha conversat amb el president del Consell i el ministre de la Guerra.

A les dotze en punt ha sortit el general Orozco, mostrant-se reservadíssim.

No ha pogut, per tant, conèixer si el capità general de Madrid havia estat cridat pel Govern o si ha visitat al senyor Maura per a comunicar-li notícies i impressions.

A les 2'20 de la tarda ha acabat el Consell de ministres.

El senyor Maura ha sortit primer, dient:

—Res, res; no ocorre res, com suposava.

—Estan completament d'acord?

—Tots estem completament d'acord. Però, si vindient-los que no passa res!

Al sortir el senyor Francos Rodríguez els periodistes li han preguntat:

—Què passa?

—Passa que complim amb el nostre deure.

—Hi ha Consell aquesta tarda?

—No n'hi ha.

El senyor Cambó ha anunciat que fins demà a la tarda no es rependran les reunions aranzelàries, perquè ha de preparar unes quantilles.

L'últim de sortir ha estat el senyor Cierva.

Al rodejar-lo els periodistes, els ha dit:

—No parlo perquè després s'enreda i s'atribueixen a les meves paraules intencions que no tinc.

—Hi haurà nota oficial?

—Sí. En fi; em callo. Jo de bona gana parlaria, i em contraria no fer-ho, però després em renyen.

Poc després s'ha facilitat la següent nota oficial:

«El Consell de ministres despatxà expedients de la Presidència, Marina i Hisenda; aprovà la distribució de fons del mes; fixà per al dia 5 de febrer pròxim les eleccions municipals, i escoltà al ministre de la Guerra l'exposició dels assumptes del seu departament, trobant-se unànimement identificat amb el seu criteri i les seves resolucions.»

Se sap que el Consell s'ha dedicat exclusivament a tractar del conflicte militar que ha exposat el ministre de la Guerra, anotant la seva exposició amb consideracions i judicis sobre la importància que el senyor Cierva con-

cedeix al disgust contra ell suscitat.

El senyor Cierva ha recabat la solidaritat dels seus companys pel que ell qualifica de manteniment de la disciplina i ha anunciat una sèrie de mesures que pensava adoptar avui mateix.

El Consell ha acordat prestar el seu suport al senyor Cierva, sols als efectes de restablir la normalitat, però els ministres i el senyor Maura han fet algunes consideracions sobre la necessitat que el ministre no provoqui amb les seves paraules o actes major anormalitat de la ja existent.

Demà se celebrà una nova reunió per a deliberar sobre la situació.

L'ACTIVITAT DELS DEMOCRATES

Madrid, 9, 5'15 tarda.

Després del Consell, el ministre de Gràcia i Justícia ha anat al domicili del marquès d'Alhucemas donant-li compte dels acords recollits en la reunió de ministres.

—Es molt comentat el fet que el ministre de Gràcia i Justícia en acudir avui al Palau no hagi posat a la firma regla les disposicions que portava preparades per a sotmetre a la sanció del Rei.

A LA CASA DEL SOLDAT

El Rei va romandre ahir, des de les deu fins a les cinc de la tarda, al Pardo, amb el seu germà polític, el príncep de Batemborg.

Va tornar a Madrid a la dita hora, dirigint-se a la Casa del Soldat, on es va efectuar una festa, repartint-se els obsequis penjats a l'Arbre de Nadal, entre els soldats.

La festa va resultar brillantíssima, assistint-hi les reines donya Victòria i donya Cristina, el Patriarca de les Índies, el capità general, el governador i altres autoritats i personalitats.

Abans de procedir-se al repartiment de premis, diversos soldats van llegir quantilles de salutació als sobirans i poeses.

Com a final de festa, tots els soldats cantaren el pas doble de «Las corsarias».

Als reis se'ls va tributar un comiat entusiasta.

EL MINISTRE DE LA GUERRA I LES JUNTETES INFORMATIVES

Mentre s'efectuava la festa a la Casa del Soldat, el senyor Cierva es trobava al ministeri conferenciant amb l'ajudant del Rei, coronel Molins.

L'entrevista durà mitja hora, mostrant-se reservadíssim sobre la missió exercida.

El coronel Molins, des del ministeri de la Guerra, es va traslladar a la Casa del Soldat, on va donar compte al Rei d'haver complert la missió que li havia confiat.

A penes el coronel Molins abandonà el ministeri de la Guerra, el senyor Cierva cursà les ordres necessàries perquè assistissin a una reunió els presidents de les Juntetes Informatives. La reunió es féu a primeres hores de la nit.

Encara que s'ignoren els termes en què es desenrotlla, s'assegura que s'ha ordenat la instrucció de diligències per a veure si procedeix el processament dels elements components de la Junta Informativa de l'arma d'infanteria.

Se sap que ahir tornaren a reunir-se a la Costinilla de los Angeles els elements que pertanyen a les Juntetes Informatives de diverses armes.

Segons es diu, existeix el plebiscit entre els companys de províncies, assegurant-se que és favorable a mantenir una actitud irreductible davant la posició intransigent del ministre de la Guerra.

FRANÇA I ESPANYA

No obstant la festivitat del dia, ahir es reuniren al ministeri d'Estat el senyor González Hontoria i el delegat francès M. Serruis, per a concretar un modus vivendi.

A la reunió també hi assistí el cap de la Secció Comercial del ministeri.

El delegat francès exposà les bones disposicions del seu govern per arribar a un prompte acord harmònic amb els espanyols.

BANQUET

A l'Hotel Ritz el ministre d'Instrucció obsequià amb un banquet els assembleístes universitaris.

Presidiren el ministre, el sots-secretari i els directors generals del ministeri.

Pronunciaren discursos el president de l'Assemblea, degà de la Facultat de Medicina i el director de la Universitat de Madrid.

Finalment parlà el ministre d'Instrucció, brindant per la cultura i per la pàtria.

L'ACTUACIO DE LES JUNTETES

Madrid, 9, 6'15 tarda.

Sembla que algunes mesures que es deia que el senyor Cierva es proposava adoptar contra els organismes directores de determinats elements no han trobat fonament jurídic.

Els dits organismes són perfectament legals i llur actuació no ha estat fins ara sinó d'ordre particular. La presentació del famós plec de càrrecs no s'ha fet oficialment, sinó confidencialment.

Demà, una visita dels representants de les Juntetes al Palau tampoc és matèria de processament, perquè de no haver estat absolutament constitucional, no s'hauria acceptat.

REUNIO

A última hora de la tarda es reuniren els representants de les Comissions Informatives a llur domicili social.

EL BANC D'ESPANYA

Al Banc d'Espanya s'està celebrant l'anunciada junta general d'accionistes.

S'ha donat lectura a la nova llei de conveni.

Alguns accionistes han formulat observacions de poca importància.

L'EXPOSICIO

DE PAISATGISTES CATALANS

El representant del Reial Cercle Artístic de Barcelona i els delegats de l'Exposició de paisatgistes catalans instal·lada al Palau de la Biblioteca i Museus, han invitat a visitar l'Exposició a les entitats de cultura madrilenyes següents: Institut, escoles del Grup Cervantes, Grup escolar de la Florida, Bulelletí Escolar i Escola Superior del Magisteri.

També per mediació de la Direcció general de Belles Arts s'invitarà les escoles públiques a visitar la dita Exposició.

Necrològica

Confortat amb els auxilis espirituals, ha passat a millor vida el respectable senyor En Vicens Valls i Cortés, laboriós comerciant que s'havia fet estimar dels que tingueren ocasió de tractar-lo.

A la seva família, i especialment al seu cunyat, el tinent d'alcalde En Josep Carabén, els adreçem el nostre més sentit condol.

MITGES

DE SEDA

sense cap tara

en negre i colors moda

des de Ptes. 2'85

La casa més important d'Espanya en aquest article.

FABRICA DE GÈNERES DE PUNT

CASA VILARDELL

Hospital, 35 i 38. — Sucursals: Comte Asalto, 8; Carme, 73 i Riera Baixa, 26. — MAGATZEM: Barbaia, 16 bis. Telèfons 3658 A, i 3659 A.

VIDA COMERCIAL

BORSA DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA

Cotització de terrenys, segons dades autèntiques particulars i oficials.
Preu demanat per metre quadrat:
Rambla de Santa Eulàlia, S. A., a 52'92 pessetes.

Carrer de Vilafranca, S. M., a 19'34 pessetes.

Carrer d'Anibal, S. A., a 15'57 pessetes.

Carrer de la Selva, S. M., a 21'76 pessetes.

Operacions realitzades

Preu pagat per metre quadrat:
Terreny, carrer del Besós, S. M. Escripura del 28 de novembre de 1921, a 9'28 pessetes.

Solar, carrer de Meridiana, S. M. Escripura de dia 2 de desembre de 1921, a 32'07 pessetes.

Vendes de finques urbanes

Casa, carrer de Castillejos, S. M. 83'53 metres quadrats. Escripura del 21 de novembre de 1921, 10.000 pessetes.

Casa, carrer del Rosselló, S. M. 104'32 metres quadrats. Escripura del 3 de desembre de 1921, 43.000 pessetes.

Casa, carrer de la Sardanya, 194'95 metres quadrats. Escripura del 10 de desembre de 1921, 52.500 pessetes.

Noves construccions

Permisos concedits per l'Ajuntament:

Casa, Passatge de la Paloma.

Casa, carrer 2-B, barriada de can Baró.

Casa, carrer de les Cortes.

Edifici de dos pisos, carrer de la Indústria.

Baixos i un pis, carrer de Sugranyes.

Dues cases, carrer de Lluís Saguer.

Casa de dos pisos, carrer de Sant Jaquim.

Baixos, carrer de Lincoln.

MERCAT DE BARCELONA

Dia 7 de gener de 1921.

Cotització setmanal dels preus corrents de cereals i altres articles donats per la Junta Sindical del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa de la Plaça de Barcelona.

Els preus s'entenen sense drets de consum.

Blats: Candeal, Castella, de 44 a 47'50 pessetes els 100 quilos; Austràlia, a 52'50; Narra Pacific, a 50; Mandoba (E. U.), de 53 a 54.

Farines: Extra blanca número 1, a 69 pessetes els 100 quilos; superfinca blanca número 2, de 65 a 68; entera llura, de 88'50 a 89'50; segones, de 28'68 a 38'23; terceres, de 33'23 a 34'16; extra força número 1, a 73; segones, a 40; terceres, a 33'33.

Arròs bomba, de 100 a 105 pessetes els 100 quilos; idem Beniloch, de 66 a 71 pessetes.

Garrofas (noves), de Vinaroq, a 22'02 pessetes els 100 quilos; roges, a 20'83; Mallorca, a 17'85; Eivissa, de 16'86 a 17'85; Tarragona, a 21'42; València, a 20'83; Xipre, a 23'80; Portugal, a 17'26.

Despulls: de segó, de 4'98 a 4'64 pessetes els 100 quilos; de segonet, de 5'35 a 6'42; de segonet menut, de 5 a 6'07.

Escalvia: de Sevilla, de 63 a 70 pessetes els 100 quilos; estrangera, de 60 a 61.

Civada: d'Extremadura, de 39 a 40 pessetes els 100 quilos; Mancha, de 38'50 a 42; francesa, a 41; Tunis, de 36 a 37.

Veçes: de Navarra, a 70 pessetes els 100 quilos; de Benicarló, a 47; de Calat, de 32'36 a 33'57; de Sevilla, de 36 a 37'50.

Ordi: de la comarca de 33 a 40 pessetes els 100 quilos; Danubi, a 45'50 francs; Marroc i Tunis, de 35 a 36 pessetes.

Faves: d'Extremadura, de 58 a 59 pessetes els 100 quilos; Marroc, nou i vell, de 48 a 50; Mahó, a 68.

Favons: de Sevilla, nous, de 51 a 52 pessetes els 100 quilos; Xerez nou, de 61 a 62; Marroc, nou i vell, de 47'50 a 48'50; Xina, de 51 a 52.

Morsec: del Plata, embarcament de gener, de 22 a 22'75 pessetes els 100 quilos; disponible de gener al 15 de febrer, de 21'37 a 21'75; disponible de 29'75 a 30; Danubi disponible, a 38'75.

Mill: de l'estranger, de 27 a 29 pessetes els 100 quilos; de la comarca, de 50 a 52.

Exps: del país, de 45 a 46 pessetes els 100 quilos.

Llavor de canem: de l'estranger,

de 75 a 80 pessetes els 100 quilos.

Cigrons: d'Andalusia blancs, de 46 a 90 pessetes els 100 quilos; idem idem pelons, de 46 a 90; idem idem alfarnats, de 70 a 110; idem idem moruns número 29, de 60 a 62; idem idem número 28, de 48 a 50; idem idem número 27, de 40 a 42.

Mongetes: de València Pinet, de 73 a 74 pessetes els 100 quilos; amonquillina, de 75 a 78; Castella, de 197 a 110; comarca, de 70 a 75; corrosses de Castella, de 83 a 85; coco blanc, de 63 a 68; Mallorca, de 88 a 90; Japó, de 35 a 40; Danubi, de 45 a 47.

Fesolets: estrangers, de 50 a 55 pessetes els 100 quilos; de Castella, de 50 a 90.

Llenties: de 95 a 100 pessetes els 100 quilos.

Guisxes: de 42 a 44 pessetes els 100 quilos.

COLONIALS

Dia 7 de gener de 1921.

Sucres: — Quelcom encalimat el mercat, després de les festes passades, es fa alguna concessió en els preus, a fi de facilitar operacions, podent-se esmentar la següent cotització:

Mel, de 126 a 128 pessetes els 100 quilos.

Terciat, de 142 a 144 pessetes.

Centrifuga de remolatra, de 17 a 139 pessetes.

Turbinat de Cuba, de 133 a 140.

Centrifuga de Cuba, de 138 a 140.

Blanc de Java, de 137 a 139.

Blanquets, de 147 a 149.

Blancs de primera refinats, de 153 a 155.

Blancs de terrós P. G. d'Aragó, de 156 a 158.

Blancs de Terrós P. G. andalus, de 168 a 170.

Pló en pans, de 178 a 180.

Tallat, de 195 a 198.

Cafès: — El mercat d'aquest grà està a l'espectació del que pugui ocórrer amb el nou aranzel.

Les arribades segueixen normalment, cotitzant-se els preus per al consum com segueix:

Moka legítim, de 660 a 670 pessetes els 100 quilos.

Semi Moka Harrar i africans, de 590 a 600.

Puerto Rico Caracolillo, de 585 a 585.

Puerto Rico Yauco especial, de 575 a 585.

Puerto Rico Yauco superior, de 535 a 545.

Puerto Rico Hacienda, de 510 a 580.

Caracas, Costa Rica i altres, de 530 a 530.

San Salvador, Colòmbia i altres, de 465 a 475.

Méxic i Puerto Cabello, de 425 a 435.

Santos, de 410 a 420.

Cacaus: — Esperant-se les noves arribades de cacau de Fernando Póo, segueix el mercat encalimat, cobrint-se solament les imprescindibles necessitats del consum.

Es cotitzen els següents preus:

Guayaquil Arriba, de 395 a 405 pessetes els 100 quilos.

Guayaquil Balao, de 380 a 390 pessetes.

Sant Tomé de primera, de 330 a 340.

Sant Tomé de segona, de 270 a 280. Fernando Póo de primera, de 315 a 325.

Fernando Póo de segona, de 290 a 300.

Fernando Póo de tercera, de 270 a 280.

Caracas de primera, de 435 a 445.

Caracas de segona, de 410 a 425.

Canyelles: — Cellan extra, a 7'75 pessetes el quilo.

Idem número 1, a 6'50.

Idem número 2, a 6'30.

Idem número 3, a 6'10.

Idem número 4, a 5'90.

Xina, a 4'80.

Rasures de Cellan, a 3'20.

Pebres: — Singapote blanc, a 9'50 pessetes el quilo.

Idem negre, a 4'65.

Penang i Tellicherry, a 4'55.

Tabaco Jamaica, a 4'50.

Clavells d'especes: — Classe superior a 3'75 el quilo.

Destil·lats, a 3'90.

FARRATGES

Dia 7 de gener de 1921.

Alfals d'Urgell de primera, a 25'50 pessetes els 100 quilos sobre vagó estació Barcelona.

Alfals d'Urgell de segona, a 20'25 pessetes.

Palla d'Urgell de segona, a 14'50 pessetes.

Palla curta d'Aragó, a 12'25 pessetes.

Palla per a embalatges, a 10'75 pessetes.

Palla per a omplir malfegues, a 10'25 pessetes.

CACAUS

Dia 7 de gener de 1921.

No havent-hi parides disponibles a placa, només s'opera al detall, amb molta fermesa, als mateixos preus ultimament cotitzats, els quals són els següents:

Fernando Póo extra, a 3'30 pessetes el quilo.

Fernando Póo superior, a 3'15 pessetes el quilo.

Fernando Póo corrent bo, a 3 pessetes el quilo.

Fernando Póo corrent baix, a 2'85 pessetes el quilo.

Sant Thomé B, a 3'30 pessetes el quilo.

Sant Thomé paio, a 3'15 pessetes el quilo.

Guayaquil Arriba Nadal, a 3'80 pessetes el quilo.

Caracas superior extra, a 4'50 pessetes el quilo.

Caracas corrent bo, a 3'50 pessetes el quilo.

S'esperen amb gran data les arribades de Fernando Póo, per al mes entrant.

Les notícies de l'estranger són que la baixa està continguda, esperant-se un proper referment de negocis.

S'ha de tenir present que els grans estocs mundials no arriben ni a la meitat dels que hi havia un any abans i que les col·lites vistes són insuficients per a un consum regular.

POTASES D'ALSACIA

Dia 7 de gener de 1921.

Silvinita ordinària d'Alsàcia, 14/16

per 100 potassa anhidra, a 15 pessetes els 100 quilos.

Silvinita rica d'Alsàcia 20/22 per 100 potassa anhidra, a 21'50 pessetes els 100 quilos.

Clorur de potassa d'Alsàcia 50/60 potassa anhidra, a 55'50 pessetes els 100 quilos.

Sulfat de potassa, 48 i mig i 50 i mig per 100 de potassa anhidra, a 73'50 pessetes els 100 quilos.

FRUITES I LLEGUMS DEL PAIS

Dia 7 de gener de 1921.

(Informació de la casa Miquel Valls i Salvadó)

Alls cap-pares, a 30 pessetes la dotzena de forces; alls de primera, a 18 pessetes.

Ametlles: amb closca mollta, a 160 pessetes els 100 quilos; idem amb closca forta, a 80 pessetes; idem Esperança de primera, a 400; idem Mallorca escollida, a 390; idem propietari de primera sense trossos, a 370 pessetes.

Escalvia de Sevilla, a 65 pessetes els 100 quilos.

Mongetes blanques: Amonquillines, a 80 pessetes els 100 quilos; Braila, a 50; coco del país, a 115; Prat noves, a 80; Moldàvia, a 48; Perles del Japó, a 45; de Mallorca, a 95; Pinet, a 82 pessetes.

Mongetes de color de Castella, a 90 pessetes els 100 quilos.

Matafaluga en gra de Castella, a 170 pessetes els 100 quilos; idem de la Manxa, a 175.

Veçes de Sevilla, a 56 pessetes els 100 quilos.

Arròs: Bomba florat, a 115 pessetes els 100 quilos; bomba número 12, a 110; amonquill número 10, 68; amonquill número 5, a 68; amonquill número 2, a 65; selecte, a 72; farina d'arròs, a 52; glació, a 74.

Avellanes negres escollides, a 74 pessetes els 58 quilos; idem garbellades, a 72; idem en gra de primera, a 245 pessetes.

Cacauets: de l'estranger, a 100 pessetes els 100 quilos; tres grans de primera, a 120; dos grans roigs de primera, a 100.

Comí, a 150 pessetes els 100 quilos.

Llavor de canem, a 90 pessetes els 100 quilos.

Xufes garbellades, a 130 pessetes els 100 quilos; idem colliter, a 100 pessetes.

Cigrons de Xerez, a 112 pessetes els 100 quilos; idem Xerez número 1, a 100; idem Xerez número 2, a 90; Maxagán, números 29-30, a 65; pelons número 4, a 80; especials, a 86 pessetes.

Llenties del país, a 105 pessetes els 100 quilos.

Morsec: del Plata, a 32 pessetes els 100 quilos.

Nous escollides, a 160 pessetes els 100 quilos.

Panses de Màlaga, de 26 a 32 pessetes la caixa de 10 quilos.

Pinyons de Castella, a 500 pessetes els 100 quilos.

Tramussos, a 38 pessetes els 100 quilos.

Fígues: de raga, a 14 pessetes a caixa de 100 quilos; de Mallorca, a 9 pessetes; de Lepe, a 8 pessetes; ne-

gres en sacs, a 55 pessetes els 100 quilos.

MERCAT VINICOLA DE BARCELONA

Dia 7 de gener de 1921.

(Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes de vins de Barcelona.)

Preus per grau i hectòlita i mercaderia posada al celler del colliter:

Penedès: blanc, a 2'10 pessetes; negre, a 2.

Camp de Tarragona: blanc, a 2'50; negre, a 2'25.

Priorat: negre, a 2'70.

Vilanova i Geltrú: negre, a 2.

Igualada: negre, a 1'80.

Manxa: blanc, 2'30.

Alacant: negre, a 2'75.

Mistela blanca: a 3'25.

Mistela negra, a 3'25.

Moscàtel, a 4'75.

Mercat encalimat i tendència baixa, degut a la denúncia del «modus vivendi» amb França.

BACALLA

Dia 7 de gener de 1921.

Ha arribat aquesta setmana el vapor «Castor», amb 1.147 fardos de bacallà procedent d'Islandia.

També ha arribat el vapor «Borg», amb unes 400 tones de bacallà, procedent d'Islandia.

Per al consum es cotitzen els següents preus:

Bacallà llibre de primera, a 104 pessetes els 40 quilos.

Bacallà d'Islandia superior, a 102 pessetes els 40 quilos.

Bacallà d'Islandia de primera, a 100 pessetes els 40 quilos.

Bacallà d'Islandia primes, a 98 pessetes els 40 quilos.

Bacallà d'Islandia mitjà, a 96 pessetes els 40 quilos.

Tripes de bacallà, a 350 pessetes els 40 quilos.

OLIS

Dia 7 de gener de 1921.

(Associació Gremial de Negociants d'Olls de Barcelona)

Oil d'oliiva

Andalus corrent bo, a 206'80 pessetes els 100 quilos.

Tortosa fins, a 243'47 pessetes els 100 quilos.

Aragó, de 285'20 a 285'95 pessetes els 100 quilos.

En el mercat l'oli andalus segueix en baixa i els olis fins segueixen a preus fermes.

Oil de pinyola

De color verd de primera, de 104'35 a 108'70 pessetes els 100 quilos.

Groc de primera, de 117'39 a 121'74 pessetes.

Groc de segona, de 108'70 a 113'05 pessetes.

Sense envasos.

Oil de coco

Blanc, a 170 pessetes els 100 quilos.

Cochin, a 210 pessetes els 100 quilos.

Palma, a 200 pessetes els 100 quilos.

Cacauet, a 190 pessetes els 100 quilos.

Els Esports:

Futbol, Regates, Automobillisme, Tennis, Atletisme, Excursionisme, Aviació, Ciclisme, Natació, Hípica, &

FUTBOL

Unió Ziskov, de Praga-Barcelona (8-1-1922)

(Camp de l'Estadi Català)

U. ZISKOV, 6; BARCELONA, 1

El darrer partit de la sèrie organitzada pel benemerit F. C. Barcelona al camp de l'Estadi Català ha portat una multitud impressionant, que no baixaria de vint mil persones. L'afició barcelonina, augmentada aquesta darrera dies en proporcions insospitades, tenia anhels irresistibles de presenciar una lluita en la qual els colors blau-grana flamegessin victoriosos i el prestigi mundial del Club campió de Catalunya es rehabilités de les jornades incoloras dels últims encontres contra els danesos; sentia la necessitat d'una tarda d'entusiasme i d'emoció i sense demostrar el més petit cansament per tanta partit com s'han jugat en pocs dies i fent cas omís de les privacions que el traslladar-se a l'Estadi representa, s'abocà com una allau al cos esportiu de la ciutat en espera de fruit del gol pressentit. Sortiren, els espectadors, satisfets de l'encontre, i trobaren, en aquest, motiu de manifestar l'entusiasme que els hi portava. Sincerament, havem de confessar que no moments tingué la lluita d'interès suprem; oasions es donaren en que l'ardor dels contendents feia presagiar una tarda solenne; però, no sabem quina estranya cosa plana damunt dels jugadors blau-grana, d'un quant temps ençà, que, només, saben iniciar l'entusiasme; porten a l'espectador el començament d'una sensació de grandesa i meravella i quan sembla que el moment culminant d'una actuació perfecta ha de fer vibrar l'espai amb explosions d'admiració, es produeix en les seves files un encogiment i apatia, un desconcert i desgavell tan inverosímils, que allò que portava traces de triomf en franc triomf, es converteix en una decepció sotilada que deixa glaçat el més fervorós. No hi ha continuació, ni norma, ni tònica, en l'actuació dels blau-grana. Del sublim passen al ridícul amb una rapidesa que ja voldríem en les seves jugades i així es un defecte capitalíssim improp d'un equip de la categoria a que ha arribat el Barcelona. Es corregeix? En aquest partit la tònica del treball dels blau-grana, fou irregularitat. Començà amb coratge i decisió, portant a les files adversàries un moment d'esverament i confusió que obligà als txecs a replegar-se a la seva porta, graument compromesa, durant els primers quinze minuts de joc. Producte de l'escomesa, dels locals fou el gol entrat per en Píera coronant una magnífica combinació de tota la línia davantera i centrada precisa d'en Martínez-Sagi. Continué el Barcelona atacant furiosament; però, aviat, els txecs es refan i comencen a desenrotllar un joc estupid de passades curtes i ràpides, arribant als dominis d'en Zamora i obligant a aquest a allunyar pilotes perilleses. En un atac impetuós de's forasters, la pilota fa una sèrie d'equilibris acrobàtics al marc barcelonista; els txecs juren i perjuren que aquella ha penetrat a la xarxa; el jutge de gol afirma energèmicament el

contrari i l'àrbitre li dona la raó, amb la consegüent protesta dels visitants. Continúa el joc vivíssim i quasi-sempre dur; l'actuació dels txecs és molt superior a la dels blau-grana, enganyant alguns xuts que en Zamora rebutja colossament. La línia d'atac blau-grana no arriba a entendre's, desvirtuant l'acció esplèndida dels mitjos i defenses, que tant en l'atac com en els moments de perill, porten tot el pes del partit. Una escapada brillantíssima del centre-davanter txec obliga a en Zamora a desviar la pilota a "corners", salvant un gol segur. En el segon temps, s'accentua la mala estrella dels locals; solament en Zamora, Sancho, Samitier, Planas i Torralba actuen admirablement, contentant l'impetuosa l'adversari, que es creix d'una manera prodigiosa, fent veritables filigranes de tàctica i combinació, fins al punt que en molts moments són amos absoluts del terreny. En Zamora, salva el seu bàndol d'una derrota segura, repellant pilotes que només l'art inimitable que el més formidable dels porters actuals posseeix, pot evitar que traspassin la xarxa. Acaba el partit amb complet domini dels forasters, els quals, per la quantitat i qualitat de joc que desenrotllaren, mereixien el triomf. Es la Unió Ziskov de Praga un equip notabilíssim, que posseeix tots els secrets de l'art futbolístic. Són els seus components veritables mestres en marcar el contrari, i, per damunt de's nostres, fan gala d'una rapidesa i cohesió extraordinàries. Solament el treball immens d'en Zamora impedi que triomfessin dels nostres. Cap d'ells sobresortí remarcablement; però el conjunt que constitueixen és envejable.

La constitució dels equips fou així:

U. Ziskov: Kaliba, Milla, Fraña, Krotchvil, Hromainik, Krassa, Kúizek, Bohata, Dvóráček i Topol. Barcelona: Zamora, Planas, Surroca, Torralba, Sancho, Samitier, Cella, Píera, Gràcia, Sagi-Barba i Martínez Sagi.

L'àrbitre, senyor Llobera, no agrada a ningú; ni a vencedors, ni a vençuts, ni al públic.

ALTRES PARTITS

El Sans triomfà de l'Espanyol per quatre gols a un. El partit se celebrà al camp del primer.

Al camp de l'Europa, els nois d'en Matas aporrrinaren al Terrassa, venent-lo per sis a quatre; el Martinienc sortí vencedor de l'Avenç per tres a un, i el Sabadell guanyà per dos a zero al Júpiter, al camp d'aquest.

CAMPIONAT DE CATALUNYA

El pròxim diumenge es reprendran els partits de campionat, jugant-se els següents: Barcelona-Internacional, Espanyol-Europa, Avenç-Sabadell, del grup A; i Badalona-Júpiter, Sans-Martinienc i Espanya-Terrassa, del grup B.

CORREQUITA

Individual senyoretas (campionat): Senyoreta Fabra.

Parelles homes (handicap A): Noblom-Tarruella.

Parelles homes (handicap B): Peramon-Grat.

Parelles senyoretas: Fabra-Tarruella.

Individual senyoretas (handicap): Guasch.

Individual homes (handicap A): Sindreu.

Individual homes (handicap B): Bernadó.

Individual homes (handicap C): Ysamat.

Totes les proves queden finides, menys el campionat de parelles homes, en el qual Noblom-Tarruella i Laprisa-Juanico queden empatats a un set.

Acabats els partits, s'ha procedit a la sala d'actes del Club al repartiment de premis, el qual ha efectuat el propi Comitè executiu, en mig

de llarga aplaudiments i extraordinària animació, ballant després la gent jove fins a hora bastant avançada.

Ens plau també fer ressaltar el brillant paper fet per la senyoreta Carola Fabra, en la qual hi veiem el geni d'una futura campiona.

Les senyoretas Bufala, Marés, Tarruella i Guasch han fet gala també d'unes facultats molt notables i creiem que amb constància i sobretot amb entrenament, podran figurar aviat dins les primeres figures del món del tennis.

Un elogi també per En Juanico i Laprisa, com també per Ysamat, Bernadó, Escayola i Escardo, dins les categories B i C.

EL CONCURS SOCIAL DEL L. C. SANT GERVASI

Definitivament, han tingut lloc a les coquetes pistes del Sant Gervasi les proves finals d'aquest concurs inter-socis.

En honor de la veritat hem de dir que, si bé en el transcurso dels primers partits, quasi en llur totalitat, la característica ha estat d'un marcadíssim interès, les finals de la majoria de les proves han estat grises i mancadades de tota emoció.

No vol dir això que s'hagi de desmoralitzar Pitt i fora: Aquest Club compta amb elements valuosíssims, que poden donar i han de donar un gran fruit.

El conjunt d'aquest concurs poden mirar-se'l com un preat i indiscutible èxit, el qual, però, han de saber aprofitar.

L'activitat començada han de continuar-la i multiplicar-la per arribar al cim que indiscutiblement han d'assolir.

Sintetitzant els partits finals, direm que hem pogut apreciar a En Suqué, el jugador dur i constant, que sent veritable vocació pel joc.

En Canals, també l'home constant i regular, que pot donar i donarà, sens dubte, molt més de si.

En Miguel Casas promet molt, però és bastant insegur. Aquest darrer qualificatiu podem aplicar a En Sala, el qual, a dir veritat, no estigué molt feliç en les dites finals.

Hem pogut apreciar també molt bones disposicions a en P. Casas, Lucas i Lligany.

Quant a les senyoretas, compta el Club amb dos valuosíssims elements. Les senyoretas Valentí i Mirabet, a les quals dediquem un meregut elogi.

Els partits finals foren aquests: Individual homes (campionat): Suqué guanyà a Sala, per 6-0, 6-1.

Parelles homes (campionat): Suqué-Sala guanyen a Lucas-Casas (D.), per 6-2, 6-3.

Individual homes (aventajats): Suqué guanyà a Sala, per 6-3, 6-4.

Individual senyoretas: Senyoreta Valentí guanyà a Mirabet, per 6-4, 6-4.

Campionat neofits: Carci (J.) guanyà a Faura, per W. O.

Parelles mixtes: Valentí-Casas guanyen a Ridor-Casas (D.), per W. O. Acte seguit d'acabats els partits, es va procedir al repartiment de premis, entre els quals hi havia una magnífica copa, donació del tinent d'alcalde senyor Puig i Esteve, i altres valuosos objectes, donació de les cases E. Schilling, E. Witly, Garraix Bonanova i dels senyors V. Lucas i Domènec Casas.

La festa va finir en mig de la més gran animació.

El primer del corrent mes va tenir lloc al Lawn-Tennis Club Sant Gervasi la junta general ordinària que, d'acord amb els estatuts de la dita entitat, se celebra anualment.

Llegida l'acta anterior i la memòria de l'any pel secretari, En Domènec Casas, va quedar aprovada aquella. Així mateix va quedar aprovat l'estat de comptes.

Posada a votació la part de la Directiva que cessava, va quedar reelegida per absoluta majoria de vots.

En conseqüència, l'actual junta directiva del L. C. Sant Gervasi queda constituïda així:

President, Martí Comas; vice-president, Pere Casas; secretari, Domènec Casas; vice-secretari, Joaquim Moragas; tresorer, Pere Ferrer; comptador, Angel Nató; i vocals, Enric Carci, Francesc Lligany i Josep Ridor.

SILVIUS SOMNIUS

Atlètiques

II CAMPIONAT DE BARCELONA DE CROSS COUNTRY

Organitzat pel Comitè Provincial de Barcelona se celebrà el vinent dia 29 del corrent, a les onze del matí, l'esmentat cross, sobre una distància de deu quilòmetres.

Hi podran pendre part els atletes fills d'aquesta província; els altres atletes, amb residència de dues temporades en la mateixa, i els militars en actiu, sense limitació, pertanyents a la guarnició de Barcelona.

Les inscripcions, gratuïtes, les han de fer, per escrit, els Clubs federats, fins el dia 25 de gener, a l'estatge de la Federació, carrer del Pi, número 11, fent constar els noms, edat, domicili i nombre de llicència dels presentats.

Els no pertanyents a Clubs federats, igualment que els independents, hauran d'observar les mateixes condicions de presentació.

Serà reservat a les categories de seniors i juniors, establint-se a l'ens una classificació social per equips de sis corredors.

El recorregut es farà públic el dia 27.

Es donaran sis premis per a cada categoria, i un especial a l'equip millor classificat.

La classificació d'aquesta cursa serà de base per a seleccionar l'equip que s'haurà de presentar al Campionat de Catalunya.

L'ordre de col·locació de sortida serà per rigorós torn d'inscripció.

CROSS-COUNTRY A BADALONA

El diumenge tingué lloc a la vènia població una formosa cursa, organitzada per la Lliga Esportiva Ateniense, fent-se sobre un recorregut d'uns set quilòmetres.

La prova tingué un èxit força coratjós, arribant 22 corredors dels 24 que prengueren la sortida.

Resultat: Primer, M. Cutié (R. C. D. Espanyol), en 24' 48".

Segon, J. Gafet (Independent), en 25' 4" 3/5.

Tercer, L. Planell (F. C. Europa), en 25' 23" 2/5.

Quart, D. Debesa (F. C. Espanya), en 25' 48" 2/5.

Quint, J. Casadevall (R. C. D. Espanyol), en 25' 49" 1/5.

Sisè, N. Mario (F. C. Espanya), en 25' 55".

Setè, E. Ribas (F. C. Europa), en 25' 59" 4/5.

Vuitè, F. Camarena (R. C. D. Espanyol), en 26' 4/5.

Novè, G. Claramunt (Independent), en 26' 9" 4/5.

10 F. Luque (Independent), en 26' 22" 4/5.

BOXA

Entre els aficionats a l'esport de la boxa hi ha gran expectació pel combat, en deu assalts de tres minuts, que el vinent dijous tindrà efecte, entre el campió francès de Bouches du Rhône del pes mitjà-lleuger, En Paul Gabriel i En Pere Saez, per ésser el primer que En Saez fa en assalts de tres minuts, i per ésser el seu adversari un novell campió, ple d'energia i ganes de vèncer, ja que ara no es tracta, com quan el d'En Verne, d'un adversari de brillant història, mes caducat i envellit en les lluites; ara es tracta del campió de Bouches du Rhône, d'un xicot que a Marsella, després de disputades lluites, se n'ha endut el campionat de la seva classe.

Entre les seves recents victòries, les més notables són les que va obtenir sobre En Thomas, Grassi, Laspinasse i Geo Mars, i sobre els anglesos abla, Mansfield i Williamson.

En la mateixa vetllada, En Ricard Alis serà oponent, per primera vegada, a un home del seu pes, en vuit assalts de dos minuts. El seu adversari serà el pes lleuger Warrior, l'elegant i científic estil del qual han fet d'ell una primera figura en el nostre boxeig.

Completen el programa dos combats més en sis assalts de dos minuts, entre En M. Moniera i en Barbens i entre En Mestres i En Llori.

AUTORIZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

Marítims

NATACIÓ

Amb el cerimonial de costum han pres possessió dels seus càrrecs els individus que han de constituir la nova Junta del Club de Natació Barcelona durant el present any.

La tasca que han de realitzar és impropia i de gran transcendència per a l'entitat, però com que les persones designades gaudixen de gran prestigi i són veritables entusiastes de l'esport, tenim la confiança que resoldran amb encert els difícils problemes que els han estat encomanats.

Heu's aquí com ha quedat constituïda la Junta Directiva:

President, Bernat Picornell; vice-president, Santiago Mestres; secretari general, Emili Solé Brufau; vice-secretari, Joan Camps; tresorer, Martí Oliva; comptador, Jaume Puy; conservador, Lluís Esteve; bibliotecari, Francesc Gibert; vocals primer, Joaquim Rosich; vocal segon, Manuel Basté; vocal tercer, Lluís Gibert.

Comitè Tècnic de Natació. — President, Joaquim Rosich; secretari, Manuel Basté; comptador, Marian Amigó; cap de material, Enric Palau; comissari d'entrenament, Joan Trigo; comissari de propaganda, Lluís Gibert; arxiver, Nemesi Ponsati.

Comitè Tècnic d'Atletisme. — President, Lluís Gibert; secretari, Joan Trigo; comptador, Antoni Vilamale; cap de material, Josep Lasplana.

CLUB DE MAR

Aquest Club va celebrar el diumenge una regata de classificació de bogadors, amb el canot "Brunzent", a dos remers i timoner, sobre una distància de mil metres, una virada, obtenint-se el següent resultat:

Primer, Canadell-Calvet; timoner, Boyer, 6' 7".

Segon, Brun-Ferrer; timoner, Anglada, 6' 11" 1/5.

Tercer, Carreras-Rigau; timoner, Anglada, en 6' 11" 1/5.

Quart, Planella-Gil; timoner, Anglada, en 6' 12" 3/5.

Quint, Riera-Moleras; timoner, Gil, en 6' 13".

Sisè, Ordí-Lafont; timoner, Ordí, en 6' 13" 1/5.

Setè, Pujol-Garcia; timoner, Anglada, en 6' 18".

Vuitè, Ventura-Marin; timoner, Anglada, en 6' 21".

Novè, Lloret-Arús; timoner, Martí, en 6' 23" 1/5.

Desè, Torres-Miracle; timoner, Boyer, en 6' 27" 1/5.

Sembla que per la vinent primavera tindrà lloc l'acte de posar la primera pedra al formós Casal de Mar que té projectat l'esmentat Club.

No cal dir amb quina satisfacció ens plau parlar-ne i el gòig intens que ha de produir-nos veure realitzada aquesta bella obra dels bons amics; obra que representa una adreçada envejable dels elements que amb tanta voluntat han lluitat pel triomf del Club caríssim.

CLUB MARITIM

En la Junta de Secció de vela, celebrada el diumenge, a la tarda, va ésser elegida amb els següents senyors per a aconduir el govern velístic: D. S. Amat (comodori), P. Plà, F. Rovira, A. Mas Boyé i J. Vila.

Per al Jurat van nomenar-se als senyors J. Roca, A. Valls i J. Batista, que amb els que resten de l'any finit, constitueixen l'actual Comitè.

Desitgem a tots elements una bona sort.

Motor

LA PERSECUCCIÓ D'UN GLOBUS

Figurant en el programa esportiu del R. Moto Club de Catalunya per a l'any actual una excursió col·lectiva per al mes entrant, aquella entitat ha pres l'acord d'ensajar en la mateixa la prova de persecució del globus.

Aquesta prova estarà reservada exclusivament per als socis del R. Moto Club de Catalunya, i es portarà a la practica el vinent dia 22 de l'actual.

L'elevació del globus tindrà lloc a

Lawn-Tennis

EL CONCURS SOCIAL DEL POMPEIA

Ha finalitzat brillantment aquest concurs social, celebrat amb marcat èxit, a las pistes de la Societat Esportiva Pompeia.

Seria llarg enumerar els partits interessants del mateix, ja que podem dir que la majoria d'ells han sobresortit per les jugades magnífiques i moments emocionants de que han estat plens.

Basti dir que el nombre d'inscrits era de 97 i que la majoria dels partits han estat de tres sets.

Resumint els partits finals, donem a continuació els finalistes de les diferents proves:

Individual homes (campionat): Juanico.

les deu del matí, a l'encreuament de les carreteres de Granollers a Caldes amb la de Sant Pere de Bigues a Parets.

En la prova es podran utilitzar tota classe de vehicles, sortint en la direcció que marqui el globus en enlairar-se fins on aterrisqui, essent vencedor el que presenti la senyal de què anirà proveït el globus, per a acreditar que és l'elevat.

El concursant que presenti l'esmentada senyal abans de les vuit de la nit del 22 es farà acreedor a una copa d'argent, que atorga el R. Moto Club de Catalunya al vencedor, i el que la presenti passada aquesta hora fins a les deu del matí del dia següent, obtindrà medalla d'argent.

La sortida dels concursants del R. Moto Club de Catalunya per al lloc on s'ha d'atxecar el globus serà a dos quarts de nou del matí.

Han estat nomenats per a formar la comissió que ha de tenir cura de tots els detalls per a l'elevació del globus els senyors don Enric Mariet, don Josep Claveria i don Lluís Soler Casagems.

Barreja

POLO

Un interessant partit fou jugat en els terrenys del Reial Polo Jockey Club, el qual va donar el resultat favorable a l'equip vermell, essent aquest constituït com segueix:

Vermell: Baró de Güell, marquès de Montsolís i Bosch-Labrus.

Blaus: Ferrer-Vidal Güell, marquès de S. Roman i Mañó.

PILOTA BASCA

Es va jugar al Frontó Comtal un partit d'entrenament entre els senyors Balet-Alamendi, blaus, contra Ferrer-Garcia, vermells, guanyant els primers, per 40 a 31.

També es va portar a terme un partit de campionat, jugant-lo els senyors Gamboa-Mas, blaus, contra Abell-Barguño, vermells, guanyant també els primers, per 40 a 31.

RALLY-PAPER

Aquesta prova hípica, que s'havia de celebrar el diumenge, a la propietat de don Eusebi Bertrand i Serra, La Ricarda, ha estat suspesa, no havent-se fixat encara la data de la nova organització.

CORREDISSES

Dels afores

Horta, Sant Andreu i Santa Eulàlia

NOVES

Dintre pocs dies reapareixerà el quinzènal «L'Eco», amb reformes de text i millores d'original.

A Sant Andreu s'està constituint una entitat mutual, solament per a tots els artistes del novè districte.

No tindrà cap color polític i hi haurà inscrits actors, aficionats, poetes, dibuixants, músics, sportsmen i tot el que representa vida artística.

Al Teatre Odeon, la companyia del Goya representà «La prisa», amb cura i encert. També En Jaume Borràs donà la segona representació de «La Ventafocs», amb un ple.

L'Elenc d'En Rojals posà en escena «Los dos pilletes» i «Magda», amb una execució i presentació escènica força envejable.

Aviat s'hi representaran «Nostra Patria», en honor de l'andreuenc l'important Iglesias, i «Per Catalunya», d'En Montero.

Dintre pocs dies s'estrenarà a l'Odeon el cuplet «Les noies de casa l'Alcina», dedicat a les obreres de la fàbrica Fabra i Coats, amb música del mestre Oller i lletra d'En Graells Castells.

A «La Central» hi actuen atraccions excel·lents, veient-se el formós local animadíssim.

Al Recreu, cada festa queden moltes famílies sense poder adquirir localitats, degut als plans que hi ha.

Als Lluïsos s'hi ha representat «Els dos pilletes» (sense dames i traducció al català). «Els Pastorets», d'En Pitarra, téu les delícies de l'auditori, especialment dels infants.

Al Casal Catòlic tingué lloc la formosa cavalcada que, malgrat el temps, aconseguí un triomf magnífic. També «L'estel de Nazaret» i «Els pastorets» han dut una germinació immensa a l'elegant teatre el Progrés.

— S'ha publicat «Autonomia», portant-veu del Centre Popular Català, que està curull de treballs exquisits i de firmes notables dintre el conreu de la nostra literatura catalana.

— Aviat tindrà lloc la inauguració oficial del Casal Catòlic, amb festes religioses, benedicció de la senyera i presentació pública de l'Onze Andreuenc.

— Estan avançant els treballs per l'aparició de la revista «Arts», que estarà sudollat d'originals premiats en diferents Jocs Florals de Catalunya.

— La crema de gairebé totes les pinedes del nostre entorn, causen profund sentiment i dolor.

— S'ha vist visitadíssim el pessebr que cada any exposa el Manicomí de l'Hospital de la Santa Creu.

— Els elogis han estat sincers pel gust i refinament que hi ha imperat.

— Tot el fang extret de la Riera d'Horta serveix per arrancar un camí, la qual cosa és un perill per la salut i un destorb.

— El carrer d'Amílcar està intranquill des del Passeig d'En Maragall fins al carrer de l'Arc de Sant Martí, degut a les darreres pluges.

— La cavalcada celebrada a Horta per totes les entitats, corporacions i amb ajut de distingides personalitats, revestí un gran esdeveniment, malgrat la vetlla crua que féu.

Es repartiren joguines a molts infants.

El clam del bon Surinach Senties, ha tingut enguany adeptes qui eternament el beneiran els qui sofreixen i plorin.

De Societat

Per a l'advocat i company en periodisme En Pau Vila San-Juan ha estat demanada la mà de la senyoreta Maria del Pilar Oliva i de Suelvas, neboda dels marquesos de Tamarit.

Ha estat també demanada la mà de la senyoreta Maria del Carme Sala i Camarasa per al jove N'Albert Recasens.

La senyoreta Antonieta Viladomiu ha vestit per primera vegada el vestit de llarg.

Surt cap a Egipte En Josep Maria Borda.

Ha estat demanada la mà de la senyoreta Elisa Bertran i Musitu, germana del nostre amic el sots-secretari de Finances, per a l'aristòcrata madrileny comte de Pries.

Demà, dimarts, festivitat de Sant Gonçal d'Amaranto, celebren llurs dies, entre altres, els senyors d'Arns, Serrallera, Benavent, Masó Gollerichs, Mallo, Comella, Jaumar de la Carreira, etc.

A tots moltes felicitats.

FIVE

D'espectacles

Al Foment Autonomista, l'Elenc «Pàtria Jove» ha posat en escena l'obra d'En Graells Castells «Com s'enredà la troca». En l'execució s'hi il·luren les senyoretes Martí i Boix i els senyors Font, Albertí, Puigdemigues, Mas i Torres. Al final fou cridat a l'escena l'autor, qui no es trobava al local. Clogué la festa amb el diàleg «El chiquillo», a càrrec dels artistes Gassó i Hernández, que foren aplaudidíssims.

El producte del benefici per als pobres del districte IX ascendí a 485 pessetes.

En els intermedis, el quintet «Art» executà formoses composicions.

Espectacles

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui no hi ha funció. — Demà, GARRI. — Dimecres: presentació dels celebres artistes russos Davydoff, Bielina, Yvanzoff, Kaidanoff i de l'eminent mestre Serge Koussevitzky, amb la reposició de la grandiosa òpera BORIS GODOUNOFF. Direcció escènica Andoga Jouroff. Decorat nou de Berti Pressi, de Milà. — Estrena a Espanya de l'òpera de Rimsky-Korsakoff, LA FILLA DE LA NEU. — Aviat: EL CAVALLE DE LA ROSA.

Teatre Català ROMEA

Gran Companyia Catalana

Direcció: E. GIMENEZ

Aquesta nit: la magnífica obra en cinc actes i deu quadros, d'En Rusiñol

L'AUCA DEL SENYOR ESTEVE

admirable interpretació dels mestres Vilumara, Alarma i Junyent. Demà, tarda:

L'AUCA DEL SENYOR ESTEVE

Vespre: EL VI TRIST i estrena de la magnífica comèdia en tres actes, d'Americo Guasti

TRES ACTES

Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE TIVOLI

Gran Companyia d'òpera i sarsuela

Direcció: J. Lillmona

Mestres directors i concertadors: Francesc Palos i Martí Conti

Aquesta nit, a dos quarts de deu: La sarsuela en un acte, del mestre Serrano

LA CANÇION DEL OLVIDO

per les senyores Causade, i Ferrer, els senyors Angel de León, Fuentes, Oya, Montó, etc., i chor general.

REAPARICIO

de la primera triple cantant ASCENSIO BETORE

amb l'ògloga en dos actes, del mestre Vives.

MARUXA

Interpretes: senyores PANACH i BETORE i els senyors FERRET, GUITART i BEUT (E.).

Demà, dimarts, tarda, a preus populars: MARUXA i comiat de PIPPO i SEIFFERT. Nit: EN SEVILLA ESTA EL AMOR, per Panach, Guitart, Beut (E.) i Soler. MOLINOS DE VIENTO i LA ALSACIANA, per LLUISA VELA i E. SAGI-BARBA. — Dijous, tarda i nit, grans programes. Debut d'artistes.

Dia 19, ESTRENA de l'obra en un proleg i dos actes, llibre d'Eduard Marquina i Gregori Martínez Sierra, música del mestre Amadeu Vives.

BERGAMINO, EL LAMPO

per l'eminent bariton

EMILI SAGI-BARBA

Aquest teatre està dotat de calefacció central.

Es despatxa a comptaduria.

Teatre Català ROMEA

12, úniques funcions, 12

per l'eminent actor italià

Comm. ALFRED DE SANOTIS

Aquest celebre actor, el primer avui d'Itàlia, acaba d'obtenir a París els seus més sorollosos triomfs. Triomf com cap altre artista estranger havia aconseguit a França.

— DEBUT, 13 GENER 1922

Segueix obert l'abonament a la comptaduria del teatre.

TEATRE NOVELTATS CIRC EQUESTRE

Companyia Internacional composta de les més extraordinàries atraccions procedents de les principals pistes de l'estranger

Inauguració i debut: dimecres dia 11 de gener de 1922 (nit)

Teatre Català ROMEA

Dimarts, estrena interessant

TRES ACTES

d'Americo Guasti

EDEN CONCERT

Asalto, 12. Grandios exit de

Preciosilla

de la ballarina AMBARINA

Tusquets i C.ª S. en C.

DANVI — VALORS — CUPONS

Rambla del Centre, número 2

Es l'edat en què la dona s'ha d'inclinar!

40 anys

Edat crítica Epoca perillosa per a les Dones

En molts casos la persona sofreix calor a la cara, sufocament, migranyes repetides, estrenyiment, debilitat, angúnia o neurastènia. Les pèrdues són irregulars, blanquinoses, de vegades molt abundants, podent arribar fins a l'hemorragia. Quan s'acosta el moment de la seva aparició els fenòmens congestius augmenten d'intensitat i originen greus inquietuds. La sang pertorbada demana que se l'ajudi, i s'ha d'escollir el seu prec. S'imposa un regulador de les funcions uterines i a aquest efecte el cos medic recomana sempre l'empleu del

DEPURATIU RICHELET

L'ús regular del qual durant aquest període crític restableix normalment les regles fins al moment que aquestes cessin a poc a poc, desapareixent totalment a la fi i sense deixar cap perturbació ni malestar. L'eficàcia d'aquest medicament s'exerceix encara amb més rapidesa i amb seguretat absoluta en el tractament de les crisis reumàtiques i gotoses, manifestacions varicoses (varices, úlceres varicoses i flebites), malalties de la pell, impetig, granallades, herpes, eczema, psoriasis, etc.) que constitueixen el trist acompanyament de les dones en aquests moments crítics.

Cada flascó va acompanyat d'un fascicle il·lustrat. Es ven a totes les bones farmàcies i drogueries. Laboratori L. RICHELET, de Sedan, 6, rue de Belfort, Bayonne (França.)

Resultat segur

APOPLEGIA (FERIDURA) — PARALISI —

¿VOL EVITARLA?

¿VOL CURARSE?

→ Prengui RUÓL ←

Medicament modern, completament inofensiu, preparat a base de plantes, associat a altres compostos de alt valor terapèutic. Ruól es un gran depuratiu de la sang, disminueix la hipertensió, retorna la elasticitat a les arteries, activa la circulació i combat les enfermetats del sistema nerviós.

Bastarà pendren un frasc per a convèners.

VENTA: En els Centres de Específics i principals farmàcies d'Espanya, Portugal i Amèriques.

—Mira, espòs meu, com en pocs dies ha desaparegut la blancor dels meus cabells amb l'acreditat i inofensiu RUÓL BELLESA. ¿Per què no l'uses tu també i rebrarànc el teu cabell i bigotí el color que abans tenien? Venda en perfumeries.

Salut : Força : Vigor : Joventut HISTOGENIC PUIG JOFRE

L'ideal dels reconstituents. Rehabilitades de les primeres doles els organismes agotats per la TUBERCULOSI, ANEMIA, NEURASTÈNIA i demés afeccions CONSUNTIVES

Vint anys d'èxit. — PREMIAT pel Congrés Internacional de la Tuberculosi de 1910.

Demani's a totes les farmàcies

REGAL

Sols dimarts i divendres

SABATES vellut, cosides, per a senyora

Ptes. 5'75

Caigats Novelty

Plaça. Sta. Anna, 1

VENÇ

Deves de pastura, conreu i caça, de 1.000 fanegues d'extensió a 25 km. de Madrid per carretera i 5 d'Alcalá de Henares. Magnífica casa de conreu, gran celler, formosa horta i fàbrica de guix; tot per 375.000 ptes. La seva constitució geològica es presta a instal·lar fàbrica de ciment, rajoles, rasilla, teules i calç. També s'admet soci amb capital en metàl·lic per a desenvolupar aquestes indústries i es donarà bona prima a la persona que gestioni l'últim aquest assumpte. Direcció: Josep Rodríguez, província de Madrid, Los Hueros.

PERGAMINS

Tapisos, quadros i retrats pintats a l'oli. Exposició permanent. F. d'A. Llorens, Carrer de la 4.ª, segon. Font de la Plaça Santa Anna

Industria i Comerç d'Alemanya

Calidad de primera Exterior elegante

JABÓN KUNZE

Especialidad: muñecas de jabón
20 modelos diferentes

G.H. KUNZE

Fabrica de jabón
Berlin, Schützenstr. 71

Bien perfumado Precios ventajosos

Objectes lluminosos a base de radium

Imatges de sants, amulets, creus, colors,
així com preparats a base de radium

En fornelt la
Radium Bromid Gesellschaft
Bodanstrasse, 7 2073 Dresden

Patent alema-
nya 214284 **MOBLES DE PASTA** 11 Patents
Cadires per a cinematògrafs. Selents i cadires de totes menes

EN FORNEIX D'EXCEL·LENT QUALITAT

Franz Blödhorn, Möbelfabrik. Estació: Scharzfeld a. H.
Oderfeld b. Barbis a. H. Adreça telegràfica: Blödhorn-Barbis 1346

Relotges de totes menes

Especialitat en relotges de pèndola petits, en prop de
50 formes i execucions diverses, amb caixa de metall bella-
ment acolorida.
Despertadors de butxaca i de sobre taula.
Jacob Haller Inh. Otto Löw
1640 Schwenningen (Neckar)

Herbert Blumenthal
Haarschmuckfabrik
Berlin-Rudow,
Köpenickerstr. 77
Fabrica: Ornaments per al
cabell; d'execució elegán-
tíssima, a preus extraordi-
nàriament baixos.
Demaneu llistes de preus 2175

Rudow - Lederwaren
Fabrik M. SONDHEIMER
Berlin
Grosse Frankfurterstr. 119
Fabrica: Articles de cuir
per a gossos, esport i us
corrent, a preus sense com-
petència.

Sarja } de Carborundi
Tela } de Corindo
Paper } Esmeril

Paper de vidre i de sílex
marca «Hirsch» (Cervo)

Termòmetres Areòmetres
Instrumentos de vidre
per a ciència i indústria.

G. REINHARDT, HANNOVER, Angerstr. 13
Se cerca representant 2199

Friedr. Gustav Theis, Hohentiburg i. Westf.
Fàbrica de laminació, trofilleria
i pues de teler

Ofereixo: Cinta de ferro i d'acer laminada
en fred. — Fil de ferro i d'a-
cer. — Agulles i ganxos de teler.

1783

ALFRED BERNANN, Berlin W. 62, Kalkreuthstr. 6

Fàbriques a Ilmenau
i Thür i Heyerode i
Thür.

Fabricació de gèn-
res de punt i de malla

Adreça telegràfica: Strumpfbermann. Berlin. 1663

Secció I: Mitges per
a senyora, en seda,
seda artificial i respòs
Secció II: Samarres-
tes d'esport, xals i
guarniments de tri-
na en llana i seda
artificial.

NAXOS
Schmirlgelwerke
(Indústria esmerilera)
Siegen i. Westf 1789

Kosser & Müller, Berlin :: Fàbrica de mobles ::
0,34, Romintenerstr. 26
Especialitat en saletes de senyors,
menjadors, saletes de tot estar 1312

Acurades execucions segons dibuix. Només s'execu-
ten treballs de primera qualitat. — Grans existències
permanents. Se cerquen representants per a Espanya

Matèries glutinants per a totes les indústries

Papers i cartonatges de totes les apli-
cacions per a pintors i empaperadors.
Heinrich Thurmman — Klebstoff-Fabrik — Dutsburg
Se cerquen per tot representants solvents 1647

Màquines per a adreçar planxes

de totes les mides.
Múltiples patents alemanyes i estrangeres.
La planxa surt adreçada de la màquina,
sense necessitat de cap martelleig.
Gran rendiment!
Important estalvi de temps Important estalvi de jornals.
Carl Fr. Ungerer, Pforzheim 2123

PIANOS

Qualitat excel·lent a preus aventajosos

Riese, Hallmann & Co, G. m. b. H.
Berlin 0.34 — Petersburgerstr. 3
1314 Adreça telegràfica: Atlaspiano-Berlin.

AMPOLLES
noves i usades
de tota mena

Gebrüder Koenig
Indústria vidrera
Lippstadt i Westf 1784

Fil metàl·lic

per a fàbriques de cartonatges, relligadors, fàbriques de
calçat, fàbriques de raspalls. Fil metàl·lic per a floristes,
per a la confecció de somiers, per a ampolles, per a lligar,
per a telar, etc.

Qualitats de primera

Doratsner Drahtwerke : Gebrüder Benzling & Co.
Dorsten i. W. 2106

Llevad en la Boca

siempre que queráis escapar de los peligros
del frío, de la humedad, del polvo
y de los microbios; cuando os molesten
los estornudos, o tengáis carraspera
o opresión de pecho; cuando os sintáis constipados,

UNA PASTILLA VALDA

cuyos vapores balsámicos y antisépticos
fortificarán, acorazarán,
vuestra GARGANTA, vuestros BRONQUIOS, vuestros PULMONES.

Ninos, Adultos, Ancianos
PARA EVITAR, PARA CUIDAR
las Enfermedades de las Vías Respiratorias
tened siempre á mano

PASTILLAS VALDA

pero sobre todo no empleéis más que
LAS VERDADERAS
que son sólo las que se expenden
EN CAJAS
y llevan en la tapa el nombre
VALDA

Catarro dels nois

L'Anti-catarra Borbonet, és el veritable específic aco-
ditat per a curar en pocs dies la Coqueluche, Bronquitis
de tota mena de tots de les criatures.

Farmàcia de l'autor, Carders, 4; Doctor An-
dreu J. Vindomat, Rambla de les Flors.

Medicaments

químico-farmacològics, específics
farmacològics, alguns mine-
rals, es reben directament
dels punts d'origen, Farmà-
cia de Bottai Balta, Rambla
de Catalunya núm. 1, canton-
ada Ronda de la Universitat

VIOLINS

Violoncel·ls i altres instru-
ments de música. Casa espe-
cial PARRAMON, Car-
rer del Carme, 8, primer.

Desitjo en consignació

elements fent-me càrrec dels ports. Dirigir-se a Francesc
Segovia, Pañuelas, 10, MADRID. Apartat propi.

Aixarop del professor GIROLAMO Polvos i Catxets Pagliano (de Florencia)

**El millor depuratiu i refrescant
de la sang**

65 anys d'èxit creixent
són la millor recomanació

**Exigiu sempre el nom del professor
GIROLAMO**

Se ven en les principals farmàcies i drogueries

Únics agents a Espanya:

J. Uriach i C^a : Bruch, 49 : Barcelona

Màquines Eines de primera qualitat

COM:

**Torns - Estampadores
Taladradores - Fresadores**
etc.

Gran rendiment Treball acurat
ELECTROMOTORS de totes grandàries
Immediata remesa, des del magatzem, a preus
favorables

Werkzeugmaschinenfabrik
Swoboda & Co. Chemnitz (Alemanya)

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que's necessita per a fer-les
Antiga Casa, T. COSTAS, Palla, 13 i 15, pral.

Lloguers

Pianos de lloguer de và-
ria preus. Bruch
n.º 78, entresol. C. BIEGER

Local nou

de dues grans i espléndides
nans, carrer Roger de Flor,
núms. 189 i 191, local: Mallor-
ca. Rm: Plaça Urquinaona, 13
primer. De 10 a 12 i de 4 a 6.

Vendes

Joies d'ocasió
Santíssims servals plata, al-
pes. Compro or, plata, diam-
ants i joies.

Joteries de J. Nàñez
Rambla de les Flors, 3 A
i Cardenal Casañas, 8

Piano Chassaigne
n.º 4, quasi nou, vende, oca-
sió. Carme, 8, primer, 2.

AVISOS

MONEDAS OR

Espanyoles i estrangeres

Voleu vendre bé les vos-
tres monedes d'or? Visiteu
nostra Casa de Canvi, con-
sulteu nostres preus i us
convencereu de que pa-
guem més que ningú

Casa de canvi
Italo Comercial

que es troba davant l'esta-
tua de Colom, en el recó
de la plaça, entre la porta
principal del Banc de Bar-
celona i el Bar.

PIANOS

DE CORDES CREUADES
AMB MARC DE FERRO

Sublim marca
R. MARISTANY

Casa fundada el 1870

AL COMPTAT

PLASSOS I LLOGUER

18, Plaça Catalunya, 18